Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.,
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 124. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 1-го ЧЕРВНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JUNE 1, 1977 No. 124. VOL. LXXXIV.

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС ЗАКІНЧИВ СВОЇ РІЧНІ НАРАДИ СХВАЛЕННЯМ ПОНАД 5-МІЛЬЙОНОВОГО БЮДЖЕТУ ПОСТАНОВАМИ І РЕЗОЛЮЦІЯМИ ДЛЯ ДОБРА ОРГАНІЗАЦІЇ, ГРОМАДИ І НАРОДУ

Союзівка, Кергонксон. — Постанова і заклик до всіх членів УНС в ЗСА і Канаді масово включатися та всіми силами і засобами морально і матеріяльно піддержувати всі акції ведені на допомогу українському народові в його змаганнях за людські і національні права, були одним з головних предметів уваги та опісля рішень Головного Уряду Українського Народного Союзу під час його річних нарад, які відбулися тут протягом минулого тижня та вже проходили, зокрема, коли мова про організаційні справи, під знаком 29 Конвенції цієї найстаршої і найбільшої української установи у вільному світі, яка має відбутися в наступному 1978-му році в травні в Піттсбурґу. До важливіших ухвал Головного Уряду в результаті цих нарад належить: посилена організаційна кампанія за здобуття в цьому передконвенційному році 5,000 нових членів, забезпечених на загальну суму 10 мільйонів долярів, схвалення річного бюджету на суму 5,763,000 долярів по боці прибутків та 5,202,800 по боці видатків, приділення стипендій 112 студентам на загальну суму 16,800.00 долярів, признання пожертв на різні народні цілі в загальній сумі 17,000.00 дол., дальші заходи для будови чи придбання дому чи домів для старших віком членів УНС, наладнання видавничих справ та відновлення діяльности Культурної Комісії, включно з відповідним відзначенням 85-річчя безперервної появи „Свободи" в наступному 1978 р., та цілий ряд інших постанов і ухвал, охоплених резолюціями і рекомендаціями, що їх запропонували поодинокі комісії та повний текст яких, зредаґований і негайно переданий до друку головним секретарем Володимиром Сохaном, надрукований вже в цьому числі „Свободи". До важливіших рішень належить також схвалення пропозиції правильника для нової системи голосування на голосувальних машинах під час вибору головних урядовців на найближчій 29-ій Конвенції УНС в травні в наступному році.

Як уже раніше інформовано, перші два дні річних нарад, понеділок і вівторок 23 і 24 травня, були всецілo виповнені звітами головних урядовців та дебатами над ними, в яких взяли участь всі учасники нарад, включно з почесними членами Головного уряду. Дебати продовжувалися також протягом передполудневої сесії в середу, 25 травня, після чого окремо нараджувалися поодинокі комісії, склад яких поданий запропонованими ними і опісля схваленими Головним Урядом резолюціями і рекомендаціями.

Комісії звітували про свої наради та пропонували відповідні резолюції в четвер, 26-го травня. Започаткував звітування комісій секретар Стипендійної Комісії, функцію якого виконував головний секретар УНС Володимир Сохан, та яка відбула свої наради вже перед нарадами Головного Уряду, в неділю, 22-го травня. Дальше звітування продовжували: голови Канадської Комісії мґр Іван Геврик, голова Комісії сеньйорів інж. Степан Куропась, голова Жіночої і Спортової комісій пані Марія Душник, голова Культурно-освітньої комісії о. Іван Ващук, за комісію Молоді звітував Євген Іванців, за Організаційну комісію її голова д-р Іван Скальчук і секретар Євген Репета, а за Фінансову комісію мґр Іван Винник. Після звітування відбулися дебати і опісля схвалення запропонованих комісіями резолюцій та рекомендацій. Після нарад в четвер, 26-го травня, відбулася традиційна святочна вечера з відповідною програмою, якою проводив вже 25-ий раз з черги інж. Степан Куропась.

Гості з УВУ

Під час четвергової сесії річних нарад Головного Уряду УНС виступали з короткими привітами та загальними інформаціями представники Українського Вільного Університету о. проф. Палладій Дубицький та проф. д-р Володимир Дідович, загостивши на Союзівку в поворотній дорозі з Канади. Союзівку відвідали вони в товаристві алюмнів УВУ проф. д-ра Петра Ґоя та проф. д-ра Василя Лучкова.

Останній день нарад

В останньому дні нарад, в п'ятницю, 27-го травня, продовжувано ще звіти комісій та дебати над ними, зокрема звіт тимчасової Статутової комісії, яка приготовила проєкт правильника нової системи голосування вже на голосу-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Головний Уряд Українського Народного Союзу під час річних нарад 1975-го року. Сидять (зліва): почесні члени Головного Уряду д-р Ярослав Падох і Роман Слободян, редактор „Свободи" Антін Драган, головні контролери д-р Іван Скальчук і проф. д-р Богдан Гнатюк, головний касир мґр Уляна Дячук, головний секретар Володимир Сохан, заступник головного предсідника д-р Іван Флис, головний предсідник Йосип Лисогір, директор УНС для Канади сенатор Павло Юзик, заступниця головного предсідника пані Марія Душник, головний організатор Степан Гавриш, головні контролери мґр Іван Винник і о. Іван Ващук та почесні члени Іван Іванчук і Володимир Дідик.

Стоять (зліва): головні радні Євген Репета, інж. Мирослав Кальба, пані Текля Мороз, Іван Іванців, інж. Анатолій Дорошенко, Володимир Запаранюк, д-р Мирон Куропась, проф. Тарас Шмагала, Іван Одежинський, д-р Богдан Футей, Василь Дідюк, Андрій Джула, Анна Гарас і д-р Анна Чопик.

Немає на фотознімці головного контролера мґра Івана Геврика та почесних членів інж. Степана Куропася, д-ра Володимира Галана і Миколи Давискиби.

РЕЗОЛЮЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ СХВАЛЕНІ НА РІЧНИХ НАРАДАХ НА СОЮЗІВЦІ В ТИЖНІ ВІД 23-го ТРАВНЯ 1977 НА РЕКОМЕНДАЦІЮ ПООДИНОКИХ КОМІСІЙ

ЗАГАЛЬНІ СТВЕРДЖЕННЯ І ПОСТАНОВИ

Ми Головний Уряд Українського Народного Союзу, найстаршої української установи у Вільному Світі, зібрані на своїх останніх перед 29-ою Конвенцією річних нарадах на нашій виховно-відпочинковій оселі Союзівка в тижні від 23-го травня 1977 року, стверджуємо і постановляємо:

I

1. З найбільшою тривогою та найрішучішим протестом стверджуємо, що Україна наша батьківщина чи батьківщина наших предків, була і є сьогодні предметом суцільного поневолення, безпощадної експлуатації та жорстокого винищування комуно-московським імперіялістичним окупантом, який продовжує свій нищівний похід проти українського народу та його вікових надбань, зокрема проти української національної духовости та її творців і виразників з кінцевою метою „злиття націй", себто повної русифікації.

Висловлюємо наш найбільший подив і нашу гордість з постави нашого поневоленого, але справді нескореного українського народу, який не зважаючи на всі жорстокі і найбільш рафіновані заходи, шикани, переслідування, арешти і засуди з боку ворога — окупанта не тільки не піддається ворожому наступові, але з безприкладним героїзмом цьому ворожому наступові протиставиться, викликаючи подив серед усіх волелюбних народів і людей світу. Наш подив і пошану та вдячність висловлюємо всім тим численним українським одержимим-дисидентам, які навіть в обличчі смертельної загрози для них і їх родин сміливо стають одверто на прю з могутнім ворогом-окупантом та підносять свій голос в обороні людських і національних прав та волелюбних ідеалів українського народу, що є співзвучні з вселюдськими правами й ідеалами;

2. Вітаємо та всецілo піддержуємо рішення нашого уряду під проводом президента Джіммі Картера проголосити оборону людських прав невід'ємною частиною американської закордонної політики, як і вітаємо та піддержуємо всі заходи і виступи уряду Канади під проводом прем'єра П'єра Трудо в обороні людських прав;

3. Всецілo піддержуємо наші світову та крайові надбудови, Світовий Конгрес Вільних Українців, Український Конгресовий Комітет Америки та Комітет Українців Канади, як і всі наші крайові установи в ЗСА і Канаді. Зокрема вітаємо наші Церкви та їх Ієрархів з Первоієрархами Помісної Української Католицької Церкви Блаженнішим Патріярхом Йосифом, Митрополитом Української Автокефальної Православної Церкви Блаженнішим Мстиславом та Проводами Українських Євангельсько-Баптистських Церков.

Ми зокрема вітаємо та піддержуємо всі заходи наших світової і крайових надбудов, СКВУ, УККА і КУК, як також спеціяльних українських комітетів в обороні людських прав та українських дисидентів і політичних в'язнів, та зокрема ведену тепер з ініціятиви СКВУ акцію оборони Віри і Церков в Україні. Закликаємо всіх наших членів в ЗСА і Канаді включитися у ведені в цій обороні заходи, всецілo їх морально і матеріяльно піддержувати. В рямках цієї підтримки була запляновaна і з повним успіхом проведена спеціяльна акція УНСоюзу у Вашінґтоні в тижні перед цими річними нарадами Головного Уряду УНС;

4. З уваги на те, що головним прицілом нищівного походу ворога-окупанта проти українського народу є українська духовість-культура, закликаємо все наше членство приділювати спеціяльну увагу та давати максимальну підтримку всім заходам і починам для збереження і розвитку нашої української мови, української культури та укарінської ідентичности в наших країнах — ЗСА і Канаді.

5. Головний Уряд Українського Народного Союзу, вислухавши інформацій голови УІС „Смолоскип" п. Осипа Зінкевича та наочно познайомившись з тількищо одержаними з України матеріялами про стан справи людських і національних прав в Україні та їх порушування окупаційним комуно-московським режимом з одного боку, а їх героїчну оборону з боку українських борців за волю і людські права, уповноважує Головний Екзекутивний Комітет УНСоюзу поробити всі потрібні заходи в допомозі публікації та поширення — популяризації цих історичних документів.

Головний Уряд УНС висловлює з вдячністю п. Осипові Зінкевичеві за передані ним інформації про справи, які завжди найбільше цікавили та лежали на серці всім членам УНСоюзу та його проводу.

II.

Український Народний Союз своєю поставою і активністю протягом уже 83-річного існування здобув собі горду назву Батька-Союзу та Української Заморської Твердині. Ми можемо і повинні не тільки виправдати, але й скріпити та поширити цю історичну місію УНСоюзу, зокрема, тепер у зв'язку з тією смертельною загрозою, яка нависла над Україною. Першою і головною передумовою такого розвитку є збільшення кількости членів УНСоюзу. Синтеза особистих та громадських і національних користей з членства в УНСоюзі, цьому Союзі ідей праці та інтересів, є гордість всіх членів УНСоюзу та повинна бути найбільшою заохотою стати його членами для всіх тих, що ними ще не є. З тих мотивів організаційна праця і кожночасна членська кампанія УНСоюзу є рівночасно великою і благородною місією, до участи в якій закликаємо все наше членство, зокрема в цьому передконвенційному році;

Підсумки і ствердження Головної Контрольної Комісії

Головна Контрольна Комісія перевела контролю поодиноких ділянок праці Українського Народного Союзу в днях від 27-го березня до 2-го квітня 1977-го року і предложила звіти з поодиноких ділянок праці УНСоюзу Головному Урядові на річному засіданні в травні ц. р.

Проаналізувавши працю поодиноких ділянок УНСоюзу та перевіривши виконання Головним Екзекутивним Комітетом резолюцій, ухвалених Головним Урядом на річному засіданні в травні м.р., Головна Контрольна Комісія винесла наступні ствердження:

1. Організаційний Відділ:

На жаль, основні резолюції, схвалені Головним Урядом, що передбачали збільшення кадрів Організаційного Відділу, не були виконані:

Резолюція ч. 1 передбачала прийняття на працю обласного організатора для Канади, отож Канада була б повинна мати двох організаторів, а вона не мала ані одного після розв'язання службового договору з обласним організатором Василем Дідюком. Ця сама резолюція зобов'язувала Головний Екзекутивний Комітет прийняти на працю двох обласних організаторів для ЗСА, а

(Закінчення на стор. 3-ій)

ПЕТРО ВІНС СТАВ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОЇ ГЕЛЬСІНКСЬКОЇ ГРУПИ, КҐБ ПОСИЛЮЄ КАМПАНІЮ ПРОТИ ПОСИЛОК З ЗАКОРДОНУ

Ню Йорк, (Пресова Служба ЗП УГВР). — Безпосередньо після арешту М. Руденка в Києві, 5 лютого 1977 року, якого в міжчасі перевезли до Донецької тюрми, де перебуває також О. Тихий, до Української групи сприяння виконанню Гельсінкських угод вступив Петро Вінс, син відомого релігійного активіста Ґеоргія Вінса. 14 березня 1977 року його, разом з іншими членами Української групи — Іваном Кандибою і Оксаною Мешко — викликали до Донецька на допити в справі Руденка і Тихого. В тому ж часі затримали у рідних на селі Лева Лук'яненка і відправили його теж до Донецька.

В Україні розповідають тепер про деякі деталі арешту М. Руденка й О. Тихого. Після того, як 5 лютого 1977 року М. Руденка і його дружину затримали на вулиці Києва органи КҐБ і привезли до дому, в їх квартирі вів обшук заступник прокурора Донецької области, Ю. Носков. На ордері обшуку була віза прокуратури УССР з підписом заступника прокурора Києва, Замаєва.

Під час обшуку до Руденка зайшов Олесь Бердник, якого теж обшукали, роздягнувши до гола. Це саме зробили з дружиною Руденка, Раїсою. В ході обшуку, забрали у Руденка його літературні твори, документи, ордени і медалі за участь у „Вітчизняній війні". (Руденко на фронті був важко ранений, у нього пошкоджений хребет і він потребує постійної медичної опіки).

Після обшуку, Руденка „запросили", без формального арешту, на декілька годин на розмову до Київської прокуратури, а дружина осталася вдома. Через три дні їй подзвонили з Київської прокуратури, що її чоловік заарештований і знаходиться у слідчому ізоляторі ч. 1 Донецької области в Донецьку. Коли Раїса запиталася на якій основі його арештували, їй не дали жадної відповіді. Тоді Раїса Руденко звернулася за вияснeнням до Української республіканської прокуратури та до Донецької обласної прокуратури. По 15 днях, Донецька прокуратура повідомила її, що відповідь у справі її чоловіка вона може дістати в Києві, але Київ, в свою чергу, відмовився дати будь-яке вияснення.

Ще 9 лютого 1977 року звернулися за вияснeнням в справі арешту М. Руденка до прокуратури УССР П. Григоренко, З. Григоренко (дружина Петра), В. Турчин, С. Калістратова, А. Сахаров і Л. Чуковська. Вони вимагали звільнення Руденка на особисту поруку і грошеву гарантію.

З подібним проханням звернулася також Раїса Руденко до республіканської прокуратури 25 лютого ц. р. 28 лютого ц. р. усі вони одержали відмовну відповідь. Виглядає, що Руденкові і Тихому готують одну, спільну справу.

Стали відомі теж деталі інших арештів та обшуків в Україні на початку цього року. І так, арешт Василя Барладяну, про що ми вже повідомляли в нашому комунікаті з 4 квітня ц. р., відбувся під час обшуку в хаті Леонида Сірого в Одесі 2 березня 1977 року, до якого він зайшов цілком припадково. Того ж дня в Одесі органи КҐБ провели обшуки в інших домах, зокрема в Анни Голумбі-

(Закінчення на стор. 5-ій)

В ЕЛЛЕНВІЛЛІ ВІДБУВСЯ БАГАТОЛЮДНИЙ ЗЛЕТ СУМА

Елленвілл, Н. Й. (В. Л-ць). — В кінці минулого довгого кінця тижня, 28, 29 і 30-го травня ц. р., Спілка Української Молоді Америки відбула тут на власній Оселі вже 18-ий з черги традиційний злет з великою участю організованої молоді і старшого громадянства, яке не тільки піддержує морально і матеріяльно Оселю СУМА, але також бере активну участь в усіх імпрезах, організованих Командою злету, зокрема у спортових компетиціях і великій мистецькій програмі, що її влаштовують власними силами Осередки і Відділи. Цьогорічний злет, який проходив під гаслом „Воля України — наша мета", відзначав 35-річчя з дня постання Української Повстанської Армії (УПА), 70-річчя з дня народження ген. хор. Романа Шухевича-Тараса Чупринки, Головного Командира УПА, і річницю українських політичних в'язнів, які караються в численних комуно-російських концтаборах, в'язницях і психіятричних заведеннях за те, що мали мужність обороняти права українського народу.

Перший день злету

В суботу у передобідніх годинах відбулось формальне відкриття злету з участю біля 400 юнаків і юначок в одностроях і 15 членів Команди, яку цього року очолювала заступниця голови Головної Управи Євгенія Кузьмович та до якої входили ще інших 18 осіб.

Після формальностей — звітування, піднесення праπорів, молитви, відспівання національного гимну та відчитання денних наказів, до зібраних промовляла комендантка злету, вказуючи на важність дат, які злет відзначає, закликала юнацтво до прикладної поведінки в часі офіційних церемоній, спортових компетенцій чи у мистецькій програмі.

Програмою відкриття проводив бунчужний команди злету Святослав Чарторийський з допомогою обозних, а денні і святочні накази відчитували писарі Богданна Похо-

(Закінчення на стор. 5-ій)

НА СОЮЗІВЦІ ВІДБУЛАСЯ ТРЕТЯ КОНФЕРЕНЦІЯ ГОЛІВ ОКРУЖНИХ ВІДДІЛІВ УНС

З нагоди нарад Голів Округ УНС на Союзівці. На фото: голови Округ з екзекутивними урядовцями біля головного будинку, в бібліотеці якого відбувалися наради.

Союзівка, Кергонксон, Н. Й. — В суботу, 21-го травня ц. р., відбулася тут третя з черги конференція голів Окружних Комітетів Відділів УНСоюзу Америки й Канади, яку відкрив коротким привітом головний предсідник Йосип Лисогір, а провадив нею головний організатор Степан

(Закінчення на стор. 5-ій)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.
Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ще один спосіб русифікації

У світовій пресі, а зокрема китайській, англійській, німецькій і французькій, появився в останньому часі цілий ряд статтей, у яких автори порушували національностеві проблеми в СССР, в тому числі проблему України і її відношення до офіційної політики Політбюра, яке, особливо від останнього XXV з'їзду КПСС, посилено наголошує справу русифікації населення під покришкою творення ,,єдиного радянського суспільства'' з єдиною, очевидно російською, мовою, традиціями тощо. В останній промові совєтського верховоди Леоніда Брежнєва, яку він виголосив на з'їзді робітничих спілок в Москві, виразно відчувалося вдоволення з факту, що ,,республіки роблять поступ'' в напрямі застосування рішень партійного з'їзду і використовують усі можливості для проведення в життя рішень партійного керівництва. Між цими ,,можливостями'', між іншим, називається шкільництво, діяльність комсомолу, театрально-мистецьке життя і ...Червону Армію. Чому армію? Цілком просто, Червона армія від часу існування комуно-російської імперії, як раніше царська, не враховуючи періоду українізації, все була засобом русифікації молодих українців. Служачи в тій армії, українська молодь не має можливости користуватися своєю рідною мовою, немає живого контакту з рідним оточенням із рідною культурою, пресою, знайомими і друзями. Про це основне пише у своїй книжці ,,Інтернаціоналізм чи русифікація'' літературний критик Іван Дзюба, нав'язуючи давніші і недавні практики до сучасности. Він каже: ,,Тепер не доводиться говорити навіть про наймінімальніше забезпечення найелементарніших інтересів української (як і інших республік) молоді у війську. Мільйони українських юнаків, після кількарічного перебування в армії, повертаються національно здеорієнтованими і мовно деморалізованими та в свою чергу стають вогнищем русифікаторського впливу на решту молоді і населення. Не кажучи вже про те, що частина з них взагалі не повертається в Україну. Неважко уявити собі, яких колосальних втрат завдає це справі національного розвитку. Давайте подумаймо, чи погодився б на щось подібного уряд будь-якої соціялістичної країни: Польщі, Чехо-Словаччини, Угорщини, Румунії?'' Іван Дзюба добре знав, що совєтська армія є гарантованим насильницьким пляном комуно-російських імперіялістів для зумисного і плянованого Компартією нищення неросійських народів, щоб довести їх до повного ,,злиття'' в одній великій ,,совєтській сім'ї''.

Немає сумніву, що совєтські ватажки стараються максимально використати новий і випробуваний спосіб русифікації молоді поневолених народів і поставити її на службу імперських інтересів. Правда, не всюди ця практика вдається, але все одно армія була і залишається найкращим і найбільш успішним засобом русифікації і вияву російського шовінізму у неприкованій формі. Піднесення національностевих проблем в СССР західною пресою є, очевидно, в нашому інтересі, і цей процес, де тільки можна, треба підсилювати, вказуючи на протиріччя, які існують між інтересами імперського центру і рухами поневолених народів. Це є міцний бич, яким українці на поселеннях можуть бити російських єдинонеділимців без огляду на їхній колір.

Небезпечна пропозиція

Недавно президент Джіммі Картер представив Конгресові пропозицію, щоб законодавці схвалили законопроєкт, який облегшив би реєстраційну процедуру під час виборів, дозволяючи громадянам реєструватися в самий день виборів, а крім того потенційні виборці не мусіли б мати жадних спеціяльних документів, а тільки таки, які вказували б, що вони громадяни ЗСА і живуть під такою то адресою. Президент твердив, що його пропозиція має на меті збільшити кількість осіб, які брали б участь у виборчому процесі, бо, порівняльно до інших демократичних країн, в Америці дуже малий відсоток громадян голосує під час виборів. На думку президента Картера, облегшення реєстраційної процедури заохотить багатьох американців таки користуватися своїм правом обирати своїх провідників, тобто, законодавців і членів виконавчої частини уряду.

Треба признати, що ціль Президента похвальна, бо він хоче, щоб якнайбільше громадян ЗСА брало участь у підставовому процесі кожної дійсно демократичної політичної системи — у вільних виборах. Однак, запропоновані Президентом методи осягнення цієї цілі містять в собі цілий ряд небезпек.

Департамент справедливости, реагуючи на пропозицію Білого Дому щодо облегшення реєстраційної процедури, заявив, що ця пропозиція може довести до поширеного шахрайства під час виборів. І дійсно. В стейті Вісконсин, де недавно почали експериментувати з реєстрацією в самий день виборів, показалося, що часто ,,голосують'' люди, які вже давно повмирали, або між виборцями находяться особи, які не живуть в даній виборчій окрузі, як рівнож трапляються випадки, що дана особа голосує більше ніж один раз. Хоча ті шахрайства часто виходять на світло денне, то переважно щойно після того, як підрахування голосів вже закінчене і вислід проголошений.

Інший приклад надужиття цієї ,,поспішної'' реєстрації це те, що деякі кандидати винаймали спеціяльні автобуси, якими доставляли виборців до приміщень, де проходило голосування, і ті виборці мали точні вказівки за ким голосувати, а деякі з них навіть мали в руках картки паперу, на яких було виписане прізвище даного кандидата.

Отже, як бачимо, пропозиція президента Картера, щоб громадяни могли реєструватися в самий день виборів і щоб не мусіли мати жадних спеціяльних виборчих документів — це дуже небезпечні пропозиції, бо можуть довести до різних зловживань. Хронічну апатію американських виборців конечно треба переборюти, але не можна цього робити способами, які можуть перетворити демократичний принцип вільних виборів у фарс.

М. Мельник

ПЕРЕВОРОТ В КИТАЇ

Те, що сталось в Китаї по смерти Мао Тсе-тунга, це не була звичайна суперечка між членами Комуністичної партії за владу. Це був політичний переворот, наслідки якого будуть найбільш далекойдучі. Звичайно, через якийсь час політична ситуація не була ясна, та тепер уже можна з певністю сказати, що цей переворот був успішний.

Чому це є переворот, а не звичайна зміна влади? Тому, що до влади прийшли люди, яких спосіб думання в ділянці економіки в основний спосіб різниться від Мао Тсе-тунга та деяких його співробітників. В наслідок того в Китаї уже почались далекойдучі зміни в економічній системі. Ті зміни спричинять скорший ріст економіки Китаю, і таким чином, за приблизно двадцять літ Китай зможе стати потугою, що буде дорівнювати під військовим оглядом Америці і СССР.

Китай має дані на те, щоб такою потугою стати. Під сучасну пору Китай має понад 800 мільйонів населення. На основі деяких прогноз, в 1985 році те населення може виросте до між 910 і 1,094 мільйонів людей. У тому самому часі територія Китаю виносить 3.7 мільйонів квадратових миль у той час, коли території Америки і СССР мають 3.6 і 8.6 мільйонів квадратових миль. До того, тільки біля 15 відсотків території Китаю є в сільськогосподарському вжитку, в той час, коли подібні відсотки для Америки і СССР є 48 і 10. Більш детальні порівняння показують, що Америка має 450, СССР 224, а Китай біля 130 мільйонів гектарів у сільсько-господарському вжитку.

Коли взяти до уваги, що індустріяльна продукція там є все ще дуже слаба, тоді це вказує на величезне аграрне перенаселення в Китаї. Ми всі знаємо, що продуктивність таких плянованих економік, як економіка СССР, є низька, та що з огляду на те всі того роду економіки є далеко позаду економік із вільними ринками. Та з огляду на величезні резерви робітників, поодинокі підприємства в Китаї можуть бути багато менше продуктивні чим підприємства, скажімо, в Японії і не зважаючи на це, що ціла економіка Китаю через якийсь протяг часу буде мати можливість скорого зросту.

Дотепер ріст економіки Китаю був дуже нерівномірний і в загальному не дуже високий. Останніми роками зріст національного доходу Китаю оцінюється на 3.5 до 5відсотків на рік. Та пересічний річний ріст за останні двадцять п'ять років був, мабуть, нижчий. Основною причиною того низького росту були намагання з боку певної кількости людей китайської верхівки і зі згодою, а часом і ініціятивою Мао Тсе-тунга достосувати економічну систему до їхніх ідеологічних заложень. Того роду речі робили і російські комуністи, та їхній ,,воєнний комунізм'' тривав дуже коротко. Китайці робили ідеологічні експерименти зі своєю економікою через двадцять п'ять літ.

І так, між 58і 60-им роками Китай пережив т. зв. Великий Скок Вперед, який наробив великої шкоди у сільському господарстві і який мав великі втрати в індустріяльній продукції. Між 66 і 69-ими роками відбулась Велика Пролетарська Культура Революція, яка теж спричинилась до частинної дезорганізації економічного життя. Та найбільш основною і постійною причиною низького росту економіки було бажання проводу, щоб народ працював не ради грошей, а ради ідеї. А це значить, що уряд тільки у дуже обмеженій мірі дозволяв на те, щоб заохочувати і робітників, і урядовців підприємств до більш ефективної продукції за допомогою зрізничкування платень і грошових винагород.

Немає сумніву, що теперішній уряд скоро покінчить із тим підходом до економіки країни і в такий спосіб приспішить зріст і промисловости, і навіть сільського господарства. Воно не буде тяжко цього досягнути також і з інших причин. Китай зумів стати майже самовистачальним відносно харчових продуктів. Тут цікаво, напримклад, завважити, що останніми часами Китай продукує багато більше збіжжя, чим СССР на багато меншій території.

Значна промислова база теж уже існує. Західні підприємці розвинули текстильну індустрію у приморських частинах Китаю ще перед 1949 роком. Починаючи з 1931-им роком, японці розвинули промисловість багатої на різні копалини Манджурії. Вправді, під кінець Другої світової війни росіяни частину тієї індустрії зруйнували і значну кількість фабрик вивезли, та все таки багато фабрик і копалень залишилось. Після приходу до влади комуністів через декілька спокійних літ зріст промисловости Китаю досягав 15 відсотків на рік.

Швидкість економічного росту залежить до великої міри від кількости природних багатств. Звичайно, не можна сказати, що індустрії не можна розвинути без природних багатств. Японія не має ані енергетичних джерел, ані залізної руди та, не зважаючи на це, успішно конкурує з Америкою в експорті різних сталевих виробів. Та з другого боку наявність природних багатств є дуже цінною річчю для промислового розвитку. Китай під тим оглядом стоїть досить добре. В Китаї є доволі багато вугілля, залізної руди, та інших копалин. До того, поклади вугілля можна знайти у кожній провінції Китаю, так що його не треба доводити до фабрик тисячами миль. Ріки Китаю також представляють величезний потенціял для будови гідроелектричних станцій.

Зокрема важливо, що Китай має величезні поклади нафти і на суходолі, і в прибережній полосі моря. Їхню кількість оцінюють на 9.5 до 20 більйонів тонн, так що вони є багато більші чим поклади Савдійської Арабії.

Щоб приспішити ріст промисловости, Китай мусить купувати машини і цілі фабрики в промислових країнах світу. Коли б Китай мусів імпортувати харчі і нафту, тоді було б багато тяжче ріст цей приспішити. Та можливість, що Китай може до великої міри втримати самовистачальність під оглядом харчів та експортувати нафту є основним фактором в економічному рості країни.

Відносно експорту нафти, недавня студія Сі-Ай-Ей приходить до заключення, що в 1985 році Китай не буде могти взагалі експортувати нафти. Самі китайці більш оптимістичні. Недавно там скінчилась тритижнева конференція по справах промисловости, і вони хочуть досягти в році 2,000 річну продукцію 350 мільйонів тонн, що є приблизно тричі стільки, скільки треба під сучасну пору Японії.

Для українців ті речі є незвичайно цікаві тому, що в основному Китай є ворогом Російської Імперії. Як я уже багато разів звертав на те увагу, ворожі відносини між Китаєм і Росією не є суперечкою на ідеологічному тлі. Це ж бо не є суперечка між китайськими комуністами і совєтами. Це ворожнеча на тлі чисто національних інтересів. Ворожнеча та може бути раз більша, раз менша, та так довго як росіяни будуть окупувати китайські території, та ворожнеча залишиться. Чи росіяни ті території китайцям добровільно віддадуть? Мабуть, ні.

Багато людей думало, що після смерти Мао росіяни справи з китайцями наладнають. Вони навіть вислали туди високопоставленого урядовця (віце-міністра) закордонних справ. Та з того нічого не вийшло. Недавно ,,Правда'' надрукувала офіційну статтю у тій справі, де росіяни попереджують західній світ, а зокрема Америку і Японію, що китайці перестали лаяти Америку і Японію тільки тимчасово. Їхня правдива ціль — це з допомогою тих країн перемогти Росію, а відтак і на них прийде черга.

Чи не варто б дивитись на Китай іншими очима — як націю, яка в майбутньому, хто знає, може нам стати в пригоді.

М. Климишин

МЕЧ У РУКИ НАШИМ ПОЛІТИЧНИМ ДІЯЧАМ

Різні імпрези, які уряджували українці з нагоди 200-річчя Америки і 100-річчя української національної групи в Америці, були або одноденні, або й більшеденні, та все ж проминають. Деякі з цих імпрез втішались незвичайними успіхами, викликавши велике враження і в не-українців, проте їх з часом призабуто, не зважаючи на їхній високовартісний рівень.

Хочу сказати про одну імпрезу, яка мала відмінний характер, як всі інші й непроминальне велике значення. Це був симпозіюм під патронатом Детройтського університету в днях від 3-го до 5-го жовтня 1975, як тільки зачались відзначування згаданих ювілеїв. Спонзорами симпозіюму були: Комітет Національностей Детройту й околиці, Відділ УККА Південно-східного Мічігену й Відділ АБН у Детройті. Ініціяторами, координаторами й цілим промотором симпозіюму були: професор Детройтського університету д-р Антін Шутка, тодішній голова згаданого Відділу УККА та знаний широко між американцями й національними групами Детройту й околиці політичний і громадський діяч інж. Богдан Федорак, тодішній заступник президента головної Управи УККА. Темою симпозіюму було: ,,Націоналізм в СССР і східній Европі в часі Брежнєва й Косигіна''.

Симпозіюм був дуже успішний, не тільки бо згуртував аж 40 науковців-професорів університетів Америки й Канади, але ще і як пожнив'я того симпозіюму вийшла в січні 1977 року велика книга, в якій зібрані всі праці, що їх згадані професори читали на різних сесіях, на які поділився симпозіюм. Через це ця наукова імпреза набрала непроминальної вартости.

Заголовок цієї книжки:

Nationalism in the USSR and Eastern Europe in the era of Breznev and Kosygin Papers and Proceedings of the Symposium held at University of Detroit Oct. 75. George W. Simmonds, Editor. The University of Detroit Press.

На 536-ох сторінках великої вісімки зібрано дуже широкий і багатоілюстрований джерельними цитатами та статистичними даними матеріял про колоніяльний стан країв, поневолених московськими імперіялістами. Це дуже сконденсовані, бо всесторонньо насвітлюють життя під большевицьким терором у всіх аспектах, які досі західньому світові мало або й зовсім невідомі. Читач знаходить там цінні дані з історії, культури й неустанної боротьби народів за державне визволення з-під колоніяльного гнету. Це правдиві дані, які Москва прикриває, подаючи західньому світові брехливі запевнення, що в СССР немає вже ніяких національних проблем, що всі народи почуваються в СССР якнайкраще й самочинно творять один совєтський народ.

У цю пору, коли справа поневолених Москвою народів стала центральною проблемою світової політики, ця книжка має особливе значення. Це цінний здобуток політичних емігрицій з країн, окупованих не лише Москвою, але й іншими займанщинами, опанованими комуністичними режимами. Це меч у руки оборонців прав поневолених народів, а в першу чергу українського народу, якому в цій книзі призначено відносно найбільше уваги.

У книзі зібрані найпотрібніші для політичної праці дані про: Україну, Білорусь, Естонію, Латвію, Литву, Азербайджан, Вірменію, Молдавію, Казахстан, Узбекістан, Туркменістан, Польщу, Словакію, Угорщину, Югославію, Хорватію, Албанію, Румунію, про жидівське питання у СССР і зумисне режимом роздуваний і поширюваний антисемітизм.

Цією публікацією варто поцікавитися передусім з уваги на вже близьку конференцію в Београді, на якій вона може відограти першорядну ролю, а також і з уваги на те, що ініціятори описаного наукового симпозіюму і публікації такої цінної книги є представниками молодшого покоління нашої еміграції. Прояв їхньої ініціятиви — це доказ, що вони добре підготовані перебрати керму нашого життя на еміграції, та що ми до нашого молодшого покоління можемо ставитися з повним довір'ям, вони бо зачату нами працю поведуть належними методами і правильним шляхом до здійснення наших спільних мрій у боротьбі за державні права нашого поневоленого народу.

М. Л-ий

ДВА КЛОПОТИ РУМУНІЇ

Румунський уряд має під теперішню пору клопіт не тільки з дисидентами, але теж з національними меншинами. А саме з німцями (саксами), які живуть у Трансильванії (Семигороді) й мадярами. Невдоволення національних меншин збільшилося від часу ухвал Гельсінської конференції. Румунські власті відкидають усе численніші прохання членів національних меншин про репатріяцію, а саме, німців, яких у Румунії понад 600.000 і мадярів, яких у Трансильванії живе аж два мільйони. Президент Чаушеску заявив, що в Румунії є тільки румуни, між ними румуни німецького, мадярського, сербського або іншого етнічного походження, але всі вони є частиною Румунії, щодо німців (саксів), то вони жили там від 800 років. Насправді еміграція дозволена лише в такому випадку, коли хто хоче злучитися із своєю родиною, яка живе поза границями Румунії. Від довгих літ обі національні меншини жаліються на неоднакове ставлення в ділянці освіти, мешканевих відносин і взагалі приниження громадянських прав. Тепер власті почали обіцювати поширити права на еміграцію і культурний обмін з Мадярщиною.

Румунія старається якось дати собі раду з групою дисидентів з огляду на недалеку конференцію в Београді. Дисиденти запротестували перед властями проти обмеження прав людини. На те президент Чаушеску відповів гостро, називаючи протестуючих зрадниками рідного краю. Провідником протестуючої групи був письменник Гома, книжки якого друкувалися поза границями Румунії. Його допитував старший службовець партії в доволі примирливий спосіб. Коли ж преса знову накинулась на Гому, його арештували. Спілка письменників з огляду на недалекий з'їзд, який тричі відкладали, заявилася, щоб дисидентів викинути за границі Румунії, як доказ революційної безкомпромісовости проти усіх, які стараються оплюгавлювати здобутки і спотворювати правду про соціялістичну батьківщину. Тому чотирьом членам групи дозволено емігрувати, Гому звільнили з арешту, шоб також емігрував, але він відкинув цю пропозицію. В роковини незалежности президент Чаушеску в промові признав існування неспокоїв і взивав до єдности серед румунів і до згідливого співжиття з меншинними національностями, які живуть у Румунії, обіцяючи рівні права на економічному, суспільному й політичному полі.

Любов Дражевська

З НАУКОВИХ КОНФЕРЕНЦІЙ УВАН У ЗСА

,,Закони українізації 1923 року і їх вплив на державну адміністрацію і шкільництво'' — доповідь Р. Ільницького.

(2)

Далі Ільницький схарактеризував наслідки українізації на основі даних статистичних довідників. На кінець 1929 р. шкільництво в Україні було майже повністю зукраїнізоване. Кількість українських шкіл і учнів у них відповідала відсоткові українського населення України. З державним апаратом було гірше. Участь українців у ньому була менша, ніж їх відсоток у населенні. Найбільше і найменше українців було на найвищих і найнижчих становищах, там їх було понад 60 відсотків, а на середніх становищах коло 50 відсотків. У загальних рисах українізація державного апарату виглядала так: нагорі, в комісаріятах, вона була проведена від 70 до 95 відсотків, в адміністрації губерній, а пізніше областей — пересічно на 50 відсотків, по адміністраціях районів — на 63,4 відсотків, по народних судах — 61,9 відс., у міліції — 58,3 відс., у кредитовій кооперації — 70,3 відсотки.

Ільницький ствердив, що наслідки українізації треба міряти не лише числами. Вона мала великий вплив на українське національне відродження, яке захопило також КП(б)У і її верхівку. В 1920-их роках партія дедалі більше здобувала собі довір'я серед широких українських мас. Як висловився доповідач, до партії ,,зближувались також українські інтелектуальні позапартійні кола, ті з Академії Наук, з інститутів, з господарського і державного апарату. У тодішній Україні творилось щось на зразок українського національного фронту''. Подруге, серед національних меншостей під впливом українізації почалось повертання до української культури. Це позначилось, наприклад, тим, що єврейські письменники почали писати по-українському. Українізація спричинила реакцію російських елементів у Партії, що діставала підтримку з Москви, де російські шовіністичні елементи опанували РКП(б). Ільницький висловив думку, що можливо, що КП(б)У у 1920-их рр. була не експозитурою Москви на Україні, а виразником однієї з багатьох політичних течій у широкому спектрі української національної політики.

Дискусія

Доповідь Ільницького викликала дискусію. Промовці заперечували висновки доповідача, підкреслюючи, що українізація була лише маневром большевицького центру в Москві.

Ю. Шевельов висловив признання Ільницькому, що зібрав великий матеріял, але не погодився з його висновками. Українізація була почасти справжнім процесом, а почасти фасадом, і тяжко оцінити її на підставі статистичних даних. Українізація справді створила багато адептів української літератури і культури. Шевельов згадав двох своїх учителів з Харківського університету: мовознавця Л. Булаховського, що опанував українську мову, і літературознавця О. Білецького, який хоча не викладав українською мовою, але написав ряд праць з української літературознавства. Багато людей, що роками жили в Україні і нічого не знали про українську культуру, тепер зацікавились нею. З другого боку, чимало службовців повичувало українську мову ,,на першу категорію'', але зненавиділо її. Були фахівці високої кляси, яких звільняли від українізації, що не сприяло престижеві української мови.

Шевельов сказав, що процес українізації не йшов однією лінією, це була складна гра. Тяжко сказати, що було б, якби процес українізації не перервали б розгромом, який, можливо, підготовлювали заздалегідь. Справа СВУ була першим ударом ще під час українізації. Процес СВУ дуже популяризували; студентам роздавали квитки до будинку опери, де відбувався процес. Це був справжній колізей. ВАПЛІТЕ розігнали 1927 року. П'єсу ,,Народній Малахій'' переробляли тричі. ,,Мину Мазайло'' заборонили. Слабим аспектом українізації було те, що вона обмежувалась мовними аспектами, поза фасадом мови нічого не повинно було існувати.

О. Федишин зауважив, що мемуаристика повинна бути важливим джерелом вивчення українізації.

В. Голубничий, голова Комісії для дослідження пореволюційної України при УВАН у ЗСА, сказав, що для вивчення процесу українізації одної статистики мало. Тоді відбувалась боротьба, була опозиція проти українізації. Реалізація законів про українізацію викликала спротив. Близько 15 академіків виїхало з України. Треба зокрема простудіювати процес в Українській Академії Наук.

Дванадцятий з'їзд РКП(б) у квітні 1923 р. ухвалив заходи щодо національних мов по всіх совєтських республіках, українізація була частиною цілого. Національ-комуністи в кількох республіках говорили, що росіяни не можуть правити в національних республіках. Перед з'їздом Ленін мав ряд розмов з представниками національних республік, який був за конфедерацію. Сталін був за автономію цих республік у РСФСР, проте Ленін його змусив виступати за створення СССР.

Після дванадцятого з'їзду відбулись партійні конференції про національне питання. Матеріяли цих конференцій не надруковані. По республіках почалась білорусизація, грузинізація, українізація і т. д. Українізація зустрічала спротив росіян і жидів. Українцям пощастило скинути Квірінга з генерального секретаря ЦК КП(б)У, на його місце прийшов Каганович, який виконував волю Сталіна. Тоді з'явились закони про українізацію. В КП(б)У переважали жиди і росіяни. Лише в 1958 р. Комуністичну партію України вперше очолив українець. Тепер українці численно переважають.

Ільницький в останньому слові нагадав, що його тема обмежувалась законами про українізацію та їх впливу. Він подав лише правну сторінку та інтерпретацію окремих явищ.

(Кінець.)

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНСОЮЗУ..

(Закінчення зі стор. 1-ої)

вальних машинах під час вибору головних урядовців на 29-ій Конвенції. Проєкт правильника подали д-р Іван О. Флис в англійській мові і д-р Ярослав Падох в українській мовах. Цей схвалений проєкт буде переданий конвенційній Статутовій Комісії, яку має визначити Головний Екзекутивний Комітет, для дальшого процесування.

Акція у Вашінгтоні, Конвенція

Окрему увагу віддано в останньому дні нарад Головного Уряду УНС справі спеціяльної акції УНС у Вашінгтоні для підсилення ведених тепер акцій в обороні людських прав в Україні у зв'язку з недалекою конференцією в Београді в справі здійснювання Гельсінкських угод, та справі 29-ої Конвенції УНС в наступному році. Справу акції у Вашінгтоні реферували головний предсідник Йосип Лисогір та головні радні Тарас Шмагала і Євген Іванців, які разом з головним радним д-ром Мироном Куропасем були головними організаторами і виконавцями цієї акції. Д-р Мирон Куропась, що є спеціяльним асистентом сенатора Роберта Дола власне в справі конференції в Београді, виправдав свою неприявність на річних нарадах. Справу 29-ої Конвенції реферував головний радний з Піттсбургу, Андрій Джула. В обидвох справах винесено позитивні рішення.

Голова „Смолоскипу" про нові документи з України

Під час п'ятницевої сесії річних нарад Головного Уряду УНС відвідав Союзівку голова Української Інформаційної Служби „Смолоскип" ред. Осип Зінкевич та поінформував Головний Уряд про щойно одержані з України важливі нові документи Київської Української Групи нагляду над виконанням Гельсінкських угод. Опісля члени Головного Уряду мали нагоду познайомитись із привезеним ред. Осипом Зінкевичем оригінальними документами, про які він інформував. В результаті до запропонованих Головним Екзекутивним Комітетом Загальних Стверджень і Постанов додано окрему резолюцію в цій справі.

„Ще не вмерла Україна"

Після вичерпання порядку нарад, коротке слово мав ще головний організатор Степан Гавриш, закликаючи головних урядовців до посиленої організаційної активности в теперішньому передконвенційному і в наступному конвенційному році. Закінчив наради коротким словом головний предсідник Йосип Лисогір, закликаючи всіх урядовців до дружньої праці і співпраці для найбільш успішного завершення їхньої чотирирічної каденції, яка закінчиться за один рік вибором нового Головного Уряду на 29-ій Конвенції. На його заклик наради закінчено традиційно співом українського національного гимну „Ще не вмерла Україна".

РЕЗОЛЮЦІЇ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Головний Екзекутивний Комітет прийняв тільки одного, та й то щойно в 1977 році.

Резолюція ч. 2 зобов'язувала прийняти на працю асистента головного організатора із головним завданням праці в терені, а такого зовсім не прийнято.

Резолюція ч. 3 зобов'язувала Головний Екзекутивний Комітет збільшити число постійних організаторів до 12, а було їх у 1976-му році — один, та і цей працював тільки на протязі шости місяців.

Прелімінар бюджету виносив на 1976-ий рік $ 428,000.00, а видатки на Організаційний Відділ виносили $375,571.00, отож заощадження дали суму $ 52,431.00, тобто 12.25% прелімінованих сум.

2. Видавництво „Свобода":

У своїй заяві в березні 1977-го року Головна Контрольна Комісія ствердила, що Видавництво не було забезпечене вповні потрібним заплянованим устаткуванням, не мало поповненого редакторського складу, а нові сили перевишколювались у зв'язку з переходом Видавництва на компютерсько-офсетну систему друкарства. Це спричинило до того, що видавничий плян не міг бути зреалізований згідно з прийнятими рішеннями 28-ої Конвенції та рішеннями річних засідань Головного Уряду в роках 1975 та 1976.

Спроба поладнання існуючих непорозумінь між головним редактором „Свободи" і Головним Екзекутивним Комітетом УНСоюзу не найшли досі позитивної розв'язки. Тому, Головна Контрольна Комісія, в порозумінні із Головним Екзекутивним Комітетом і головним редактором „Свободи", пропонує Головному Урядові покликати Комісію у складі: д-р Іван Флис, проф. Тарас Шмагала, проф. д-р Богдан Гнатюк і д-р Іван Скальчук для опрацювання правильника, унормування відношення та розподілу компетенцій між Головним Екзекутивним Комітетом та головним редактором, адміністратором і керівником друкарні (в рямцях статутових постанов) і предложення цього проєкту Головній Контрольній Комісії на час піврічної контролі у вересні цього року.

3. Українська Національна Корпорація Дому УНСоюзу:

Резолюція ч. 2 зобов'язувала, щоб Український Народний Союз устійнив, за порадою правних дорадників, потребу заключення формального контракту, який встановляв би договори та відношення між цими двома корпораціями, особливо у справі наростаючих відсотків від фондів, що їх позичила Українська Національна Корпорація Дому УНСоюзу від Українського Народного Союзу, беручи до уваги зайняті УНСоюзом бюрові приміщення в цій Українській Будівлі та зобов'язання цієї Української Корпорації Дому УНСоюзу щодо сплачування позичених від нього фондів.

Резолюція ч. 3, точка 1, зобов'язувала Український Народний Союз доручити Українській Національній Корпорації Дому УНСоюзу затягнути довготермінову гіпотечну позичку на найвищу суму, яка була б практичною і можливою до набуття на найдогіднішій відсотковій стопі і на відповідну кількість років.

Обі повищі резолюції не були виконані Головним Екзекутивним Комітетом УНСоюзу.

Резолюція ч. 4 зобов'язувала, щоб певний фінансовий та оперативний звіт Ради Директорів Української Національної Корпорації Дому УНСоюзу був включений у денний порядок річного засідання Головного Уряду УНСоюзу. Цей звіт не є повний, бо не подає точних даних про суми залеглих відсотків УНСоюзові.

4. Резолюції Фінансової Комісії — були виконані:

5. Резолюції Головної Контрольної Комісії про приміщення таблиці зі списком всіх членів Головного Уряду УНСоюзу на Союзівці, як теж про вмурування таблиці зі списком усіх членів Головного Уряду УНСоюзу не були виконані.

6. В березні ц. р. Головна Контрольна Комісія ствердила, що орган „Свобода" повинен продовжувати публікацію сторінок катедр українознавства „Український Гарвард", але в цих сторінках не може бути образливих закидів для цілої громади, як це мало місце в заклику „В поході зібрати один мільйон долярів", „Свобода" ч. 36, 15-го лютого 1977-го року.

7. Український Народний Союз мав всі дані, щоб в 1976-му році використати цю нагоду — іменно відзначити 100-річчя українського поселення в Америці та 200-річчя ЗСА друкованим словом: тобто відповідними виданнями й імпрезами. На жаль, УНСоюз спромігся тільки влаштувати одну імпрезу — фестиваль у Шамокіні 22-го лютого 1976 року, який замкнено недобором.

8. Відновити діяльність Культурної Комісії, яка в 1976 році не проявила діяльности, передбачуваної резолюціями Головного Уряду УНСоюзу.

За Головну Контрольну Комісію:

Іван Геврик
Іван Винник
Богдан Гнатюк
о. Іван Ващук
Іван Скальчук

РЕЗОЛЮЦІЇ СТИПЕНДІЙНОЇ КОМІСІЇ

Стипендійна Комісія Українського Народного Союзу устійнила на засіданні 22-го травня 1977 року розподіл 112 стипендій на суми $100 до $500 на загальну суму $16,800, як також запропонувала відзначити почесними грамотами тих студентів-аплікантів, які не одержали стипендій з огляду на кращі матеріяльні умовини, але відзначились успіхами в навчанні. Головний Уряд апробував ці пропозиції Стипендійної Комісії. Списки стипендіянтів та відзначених аплікантів будуть своєчасно поміщені у „Свободі".

На пропозицію Стипендійної Комісії апробував Головний Уряд наступні резолюції:

Призначити і на черговий 1978-ий рік суму $15,000 на звичайний розподіл стипендій та продовжувати у 1978-му році акцію приділювання стипендій за системою дорівняльних фондів на додаткову суму $5,000. Такі стипендії системою дорівняльних фондів будуть признані тим студентам, які одержать стипендії від Відділів або Окружних Комітетів та внесуть аплікації до Стипендійної Комісії і будуть відповідати обов'язуючим вимогам для приділу стипендій УНСоюзу щодо матеріяльного стану (потреби), успіхів у навчанні та активности в українських студентських, молодечих і громадських організаціях.

Продовжувати в черговому 1978-му році приділювання нагород випускникам українських середніх шкіл, по 3 на суму $500 на кожну школу.

Йосип Лисогір
Іван Флис
Марія Душник
Володимир Сохан
Уляна Дячук
Степан Гавриш
Антін Драган
Іван Геврик
Богдан Гнатюк
Богдан Футей
Тарас Шмагала

РЕЗОЛЮЦІЇ СПОРТОВОЇ КОМІСІЇ

Головний Уряд Українського Народного Союзу на пропозицію Спортової Комісії схвалює:

1. Щоб заохочувати молодь УНСоюзу вправляти такі ділянки спорту, як плавання, теніс, гокей, футбол та відбиванку, а дорослих і молодь вправляти гольф.

2. Щоб засновувати нові спортові клюби в таких українських осередках поселення, в яких досі немає таких клюбів.

3. Щоби члени Спортової Комісії, або члени Головного Уряду УНСоюзу вручали особисто чеки признаних дотацій УНСоюзу місцевим спортовим клюбам в часі бенкетів, або інших публічних церемоній.

4. Щоби давати спеціяльну моральну і фінансову допомогу тим спортовим клюбам, які мають свої власні Відділи УНСоюзу.

5. Щоби призначити в бюджеті УНСоюзу суму $6,000 на спортові акції.

Андрій Джула — голова
Іван Іванчук — заступник голови
Марія Душник — секретар
Володимир Запаранюк
Анатолій Дорошенко
Текля Мороз

РЕЗОЛЮЦІЇ КОМІСІЇ ДЛЯ СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ

Головний Уряд на пропозицію Комісії для Старших Членів схвалив наступні резолюції:

1. Головний Уряд поновно доручає Головному Екзекутивному Комітетові УНСоюзу виконати три перші резолюції, які були вже схвалені в роках 1975 та 1976, а саме:

Докласти всіх старань до того, щоб побудувати на Союзівці апартаментовий дім для союзових сеньйорів у можливо найкоротшому часі.

Подбати про цвинтар у Кергонксоні, або в найближчому сусідстві.

Пропагувати в пресі і серед членства УНСоюзу, зокрема серед самітників, записи майна на народні цілі, зокрема на фонд допомоги старшим членам УНСоюзу.

2. Допомогти Комісії для Старших Членів УНСоюзу в організуванні Четвертого З'їзду Сеньйорів УНСоюзу на Союзівці у червні 1978-го року.

3. Призначити на видатки Комісії для Старших Членів УНСоюзу, а зокрема для переведення Четвертого З'їзду УНСоюзу суму $ 500.

Степан Куропась — голова
Марія Чучман — заступник голови
Ярослав Падох — секретар
Роман Слободян
Іван Іванчук
Володимир Дідик

РЕЗОЛЮЦІЇ ТА РЕКОМЕНДАЦІЇ ЖІНОЧОЇ СЕКЦІЇ

Резолюції

1. Уфундувати двом незаможним потребуючим дітям побут на дитячому таборі на Союзівці.

2. Висилати, як представників УНСоюзу, жінок-членів Головного Уряду на імпрези влаштовувані жіночими організаціями.

Рекомендації

1. Жінки-членки УНСоюзу повинні брати більшу участь в акціях оборони українських жінок — політичних в'язнів та в обороні їхніх людських і національних прав.

2. Жінки — членки УНСоюзу повинні взяти участь у передконвенційній членській кампанії приєднування нових членів в діяльності УНСоюзу, щоб таким чином добитися більшого числа жінок-делегаток на 29-ту Конвенцію УНСоюзу.

3. Жінки — членки УНСоюзу повинні поробити старання, щоб приєднати в члени УНСоюзу членок українських жіночих організацій, зокрема тих організацій, до яких вони самі належать.

4. Жінки — членки УНСоюзу повинні продовжувати акції допомоги хворим, потребуючим, старшим, сиротам і вдовам, згідно з духом братерства, на ідеях якого був заснований УНСоюз.

5. Повідомлення про вигаснення передплати „Свободи" повинні бути висилані вдовам після смерти їхніх мужів через секретарів Відділів, щоб вони доручали такі повідомлення вдовам разом із виплатами посмертного.

6. Приділити суму $1,000 для Жіночої Комісії в бюджеті УНСоюзу.

Марія Душник — голова
Марія Чучман — секретар
Уляна Дячук
Анна Чопик
Анна Гарас
Текля Мороз

РЕКОМЕНДАЦІЇ КОМІСІЇ МОЛОДІ

Комісія Молоді рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові:

1. Продовжувати акції в обороні людських і національних прав в Україні.

2. Прохати Відділи та Округжні Комітети Відділів УНСоюзу, щоб вони заохочували українську молодь — членів УНСоюзу брати активну участь у діяльності Українського Народного Союзу та його Відділів, щоб цим здобути собі право на вибір на делегатів на 29-ту Конвенцію УНСоюзу.

3. Тому, що збереження ідентичности серед молоді є конечним і тому, що Конгрес СУСТА відбудеться цього року на Союзівці, запропонувати Управі СУСТА відбути на цьому Конгресі панель про збереження ідентичности з участю членів Комісії Молоді УНСоюзу.

4. Висилати „Український Тижневик" безплатно всім конгресменам і сенаторам в ЗСА і в Канаді.

Євген Іванців — голова
Анатолій Дорошенко
Богдан Футей
Тарас Шмагала

РЕКОМЕНДАЦІЇ КУЛЬТУРНО—ОСВІТНЬОЇ КОМІСІЇ

Після загального обговорення стану та потреб і можливостей, Культурно-освітня Комісія узгіднила та пропонує Головному Урядові на схвалення такі постанови:

1. З уваги на те, що саме українська культура та її творці і виразники в поневоленій комуно-московським окупантом Україні є головним предметом безпощадного нищення, Головний Уряд Українського Народного Союзу закликає все своє членство масово включитися в культурну активніст всіми своїми силами, засобами і працею та активно підтримувати її морально і матеріяльно.

2. У зв'язку з повищим Культурно-освітня Комісія пропонує відновити, згідно з попередніми резолюціями Головного Уряду, діяльність Культрурної Комісії УНСоюзу, яка складається з членів Головного Екзекутивного Комітету і редакторів „Свободи", та яка плянувала б і переводила в життя всі культурні завдання та почини УНСоюзу.

3. Відзначити окрему увагу рідному українському шкільництву в ЗСА і в Канаді та всіми своїми силами його морально і матеріяльно піддержувати.

4. Подбати, щоб Окружні Комітети Відділів УНСоюзу у великих метрополіях спонзорували, чи були співспонзорами бодай однієї великої культурної імпрези на найвищому рівні у своїх громадах. Усі зібрання Окружних Комітетів повинні в програмах своїх нарад віддавати відповідну увагу культурним справам УНСоюзу і громади.

5. У зв'язку з тим, о в наступному 1978-му конвенційному році припадає 85-ліття союзового органу „Свобода", сьогодні найстаршої, безперервно видаваної української періодичної публікації у світі, включно з Україною, негайно почати заходи для відповідного відмічення цієї річниці публікаціями та імпрезами, включно з відповідною культурною імпрезою під час 29-ої Конвенції УНСоюзу в травні 1978-го року в Піттсбургу.

6. Робити дальші заходи для виконання резолюцій та рекомендацій цієї Комісії, які були схвалені попереднього року.

о. Іван Ващук — голова
Антін Драган — секретар
Іван Геврик
Богдан Гнатюк
Іван Скальчук
Богдан Футей
Анна Чопик
Василь Дідюк
Анатолій Дорошенко

УХВАЛИ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ

Організаційна Комісія на своєму засіданні в дні 26-го травня 1977 року вирішила подати до затвердження Головному Урядові наступне:

Згідно з пляном головного організатора, затвердженим Головним Екзекутивним Комітетом, встановлено мету для Організаційного Відділу 5,000 нових членів на 1977-ий рік, в тому 4,300 для ЗСА і 700 для Канади.

Засоби для осягнення цієї мети:

Резолюції

1. Прийняти на працю трьох нових кваліфікованих обласних організаторів, в тому двох на ЗСА та одного на Канаду.

2. Зобов'язати керівника Канадської Канцелярії сповняти функцію принайменше одного обласного організатора.

3. Прийняти на працю асистента головного організатора.

4. Поробити всі можливі заходи для затруднення у більших місцевостях постійних організаторів.

5. Рекляма: Продовжувати і надалі радіоавдиції, а також вживати інші засоби реклями, як церковні бюлетені, летючки, афіші, репрезентації, тощо.

6. Влаштовувати секретарсько-організаторські курси на Союзівці.

7. Уділювати нагороди випускникам шкіл українознавства.

8. Відбувати організаційні наради і семінарі по Округах.

9. Видавати друки вишкільно-інформативного характеру.

10. Відбути Конференцію голів Окружних Комітетів.

11. Піднести рівень „Трибуни УНСоюзу" та запевнити її регулярну появу. Старатися видавати принайменше два рази в році „Канадську Трибуну УНСоюзу".

12. Продовжувати видавання сторінок молодечих організацій у „Свободі".

13 Збільшити видачу гіпотечних позичок на поміркованих відсотках.

Рекомендації

1. Організувати постійну школу союзового забезпечення під проводом головного організатора і головного секретаря. До їхніх завдань належало б вести щорічні курси для заавансованих організаторів та для початківців, виготовляючи рекляму і вишкільні матеріяли та перепроваджувати курси по Округах.

2. Статутова Комісія повинна приготовити і дати до затвердження Конвенції статутове оформлення Окружних Комітетів Відділів УНСоюзу.

3. Кожний член Головного Уряду повинен придбати в цьому році принайменше 10 нових членів.

4. Переглянути статті д-ра Ярослава Падоха і, якщо вони є актуальні, видати їх окремою книжкою для вишкільно-пропагандивних цілей Організаційного Відділу.

Головний Уряд УНСоюзу з признанням окремо відмічує тих 26 трудівників-організаторів нових членів, які у звітовому часі мали найбільші успіхи та прикладом доказали, що УНСоюз сьогодні, як і в минулому, має однаково великі можливості, як і завдання здійснювати визначену його основоположниками мету: об'єднати всіх українців в Америці і Канаді в цьому нашому Союзі ідей, праці та інтересів.

Список 26 найкращих організаторів УНСоюзу, членів Клюбу Заслужених Союзовців

Іван Одежинський, Василь Оріховський, Роман Татарський, Василь Кобіто, Степан Гавриш, Роман Чучкевич, Михайло Кігічак, Богдан Зорич, Анна Гарас, Квітка Стецюк, Тимко Бутрей, Марія Макар, Михайло Семків, Олена Олек, Іван Петрунцьо, Андрій Джула, Іван Пригода, Василь Палідвор, Михайло Ольшанський, Петро Федик, Текля Мороз, Микола Хоманчук, Володимир Квас, Петро Щерба, Теодор Дуда і Іван Кнігницький.

За Організаційну Комісію:

Іван Скальчук — голова
Мирослав Кальба — заст. голови
Євген Репета — секретар
Анна Гарас
Василь Дідюк
Володимир Дідик
Степан Гавриш
Володимир Запаранюк
Текля Мороз
Іван Одежинський
Ярослав Падох
Тарас Шмагала

РЕЗОЛЮЦІЇ ФІНАНСОВОЇ КОМІСІЇ

1. Збільшити уділювання гіпотечних позичок (моргеджів) до загальної суми $ 500,000 річно, беручи до уваги в майбутньому нові тенденції змінної відсоткової стопи таких позичок. Такі позички уділювати по-можности на одно- і дво-родинні доми.

2. Провадити дальше виміну низькопроцентових бондів на вищевідсоткові в цілі осягнення вищих прибутків з інвестицій.

3. Підвищити платню новообраному членові Головного Екзекутивного Комітету головному організаторові на $1,000 до висоти $19,000 річно.

4. Продовжувати започатковану вже акцію позичок від членів на боргові зобов'язання, яка є корисною для членів і для Української Національної Корпорації Дому УНсоюзу.

5. Призначити на потреби Фінансової Комісії $ 1,000.

Іван Винник — голова
Богдан Гнатюк — заступник голови
Іван Флис
Уляна Дячук
о. Іван Ващук
Іван Геврик

РЕЗОЛЮЦІЯ

про побудову нових приміщень на Союзівці, схвалена на пропозицію головного предсідника Йосипа Лисогора

Тому, що з кожним роком зростає популярність Союзівки і чим раз більше членів УНСоюзу не мають змоги дістати приміщення на Союзівці в часі літнього сезону та більших „вікендів" впродовж року, і

Тому, що Союзівка за останні 25 років стала відомим у цілій країні центром товариської, культурної, освітньої, розвагової та іншої активности для добра всього членства УНСоюзу і цілої української громади, включно із вдержуванням постійного приміщення для старших віком громадян,

Тому, оцим схвалюємо уповноважити Головний Екзекутивний Комітет, щоб він підготовив пляни та специфікації для побудови на Союзівці додаткових приміщень і предложив ці пляни делегатам 29-ої Конвенції УНСоюзу.

Йосип Лисогір
головний предсідник

Рекомендації

схвалені Головним Урядом на пропозицію голови Головної Контрольної Комісії мгра Івана Геврика.

1. Поповнити відповідними силами особовий склад Рекордового Відділу Головної Канцелярії, щоб таким чином відтяжити головного секретаря, перевантаженого протоколами, листуванням та численними іншими обов'язками.

2. Привітати та відзначити відкриття Канадської Канцелярії вістками та знимками, поміщеними у „Свободі", щоб поінформувати про цю знаменну подію членство УНСоюзу в Канаді.

3. Розглянути можливість підвищення винагороди за збірку вкладок секретарям Відділів, які є основою забезпеченевої та братської діяльности Українського Народного Союзу.

4. Розглянути можливість підвищити дивіденди УНСоюзу з огляду на постійну інфляцію та для поборювання конкуренції других забезпеченевих установ.

5. Робити дальші старання для об'єднання українських братських союзів. УНСоюз, як найбільша та найстарша братська установа повинна держати ініціятиву у цій акції.

Іван Геврик
голова Головної
Контрольної Комісії

„Свою Україну любіть!"

Учні Школи Українознавства Осередку СУМА в Ню Йорку зі своїми вчителями, і Дирекція Школи на Шевченківській Академії.

Під таким кличем, Школа Українознавства Осередку СУМА в Ню Йорку віддала поклін Великому Пророкові Т. Шевченкові в суботу, 12-го березня ц.р., о год. 2-ій по полудні, в залі Літературно-Мистецького Клюбу, при 136, 2-га Евеню, Н. Й.

Свято відкрила директор школи проф. П. Андрієнко-Данчук, привітавши батьків і гостей та закликаючи шанувати заповіти Великого поета, бо ж і нашим завданням є виховувати наших дітей, плекаючи рідну мову, рідні звичаї, до чого закликав Великий Тарас: „чужого научайтесь, свого не цурайтесь". Асиміляція наступає бурхливою хвилею, проти якої мусимо бути міцними і не допустити до винародовлення нашого молодого покоління, виховувати його для української справи.

Святочну програму приготовили учні школи під керівництвом своїх учителів-виховників, почінаючи від найменших до найстарших (1-ої до 12-ої кл.), яка складалася з пісень, віршів-сценок і збірних та індивідуальних деклямацій. Святочною програмою керував учитель молодших кляс Йосип Виноградник, яку започатковано співом „Поклін Тобі, Тарасе", після чого, учні 1-ої кляси і дошкілля, дуже гарно виконали збірні вірші „Учітеся, брати мої!" і „Мово, Рідна".

Святочне слово виголосив учитель Йосип Виноградник, після чого слідувала святочна програма в такому порядку: учні 2-ої кляси — збірна деклямація „Поклін Тарасові", 3 кл. „Шевченкова могила", інсценізація 4-ої кляси „Портрет Шевченка", 5 кл. збірна „Розрита могила", 6 кл. „Степи простяглися широкі", „Іван Підкова", 7 кл. „Гамалія" - збірна деклямація та „Неофіти", „Лічу в неволі" — збірне виконання учнями старших кляс.

Учнівський хор відспівав „Садок вишневий".

Спонзор школи, голова Осередку СУМА в Ню Йорку, Корнель Василик, подякував дирекції школи і всім вчителям за старанно приготовлену програму, а батькам та гостям за чисельну участь і підтримку цієї святої справи, бо виховання і плекання нашої дорогої молоді — є нашим святим обов'язком і нашим завданням, яке поклала на нас наша дорога Батьківщина.

Відспіванням заповіту „Як умру" закінчено цю святочну програму.

Марійка Д. Решітник

Дім Старших на Союзівці був темою Зборів 194 Відділу УНС

Ню Йорк. — У суботу, 5-го березня ц. р., тут в домівці Т-ва „Самопоміч", в якім приміщується Товариство „Свобода", відбулися його річні збори, на яких обговорювано союзові та загально-громадські справи місцевої громади. Збори відкрив голова інсп. Михайло Салдан, після чого вибрано президію в особах д-ра Ярослава Падоха, почесного голови Товариства та почесного члена Головного Уряду УНС Степана Щура та Михайла Юзеніва, який секретарював зборам. Звітували з діяльности за минулий рік голова М. Салдан, секретар Евстахій Манацький та касир д-р Володимир Нестерчук. Предметом звітів, крім фінансів, була передовсім справа зменшування числа членів та труднощі приєднування нових. Збори намітили ряд засобів, які мають у новім році покрити дефіцит членів і допомогти Відділові знову зростати. Між іншим, секретар Відділу матиме обов'язок попросити осіб, які організували члена, якому закінчився час забезпечення, щоб він його наново забезпечив. Також підмічено прямий зв'язок росту чи спадку членів Відділу з станом активности й згоди в громаді і Союзі. З минулорічної активности Товариства підмічено участь в Конгресі УККА (2 делегати) та участь у працях місцевого Відділу УККА, тобто Об'єднаного Комітету. Товариство також було жертвенне для громади, зокрема на будову церкви св. Юра. Для місцевої союзової громади воно заслужилося дорученням успішної прогулянки на Союзівку. Після звітів справи звітував голова й довголітній член Товариства і заступник голови Головної Контрольної Комісії централі УНС, дир. Іван Винник. Після того, як на його внесення дано управі звільнення, він привітав приявних від Головного Уряду УНС та поінформував про головнійші події в головній канцелярії і про стан господарській справ УНС. В дальшому говорили про майбутнє Товариства та УНС д-р В. Нестерчук, д-р Я. Падох, М. Салдан, Е. Манацький, М. Юзенів та інші. За давнім звичаєм предметом нарад були не лише власні внутрішні справи, але й загальні, бо Товариство належить до найстарших і найбільш активних Відділів УНС великого Ню Йорку. Окремішню увагу віддано занепадові культурних справ у Відділах і централі УНС та новій ініціятиві, яка може багато добра принести для старших членів і для дальшого росту цілого УНС — побудові дому для сеньйорів УНС на Союзівці. Стан цієї справи доложив з'їсуваv д-р Я. Падох, член окремої комісії для цієї справи, покликаної Головним Урядом УНС. члени схвалили, щоб апелювати до Екзекутиви УНС, щоб вона цій справі присвятила максимум уваги.

Опісля переобрано Управу в складі: Почесний член — д-р Ярослав Падох, голова — Михайло Салдан, заступник голови — Юрій Костів, секретар — Евстахій Манацький, заступник секретаря — Михайло Юзенів, члени: Теодор Пітула, д-р Володимир Нестерчук, Петро Гарайда, Іван Мисько, Степан Диба; Контрольна комісія: голова — Іван Винник, члени: д-р Ірина Падох, Володимир Валуцький, хорунжий — Володимир Валуцький.

Н. Н.

Загальні Річні Збори кредитової спілки „Карпатія" у Вінніпегу

Звичайно Загальні Річні Збори є показником фактичного стану кожної громадської установи, звіти управи та підсумки праці на протязі року виявляють її зріст чи занепад, успіхи чи невдачі.

Ощадно-Кредитова Спілка „Карпатія" щаслива під цим оглядом. Її Загальні Річні Збори виявляють кожного року постійний зріст та щораз нові успіхи.

Цьогорічні Загальні Збори „Карпатія", які відбулися 10-го березня ц. р. в авдиторії УНО о год. 7:30 вечора, виявили чи не найбільший розвиток у житті „Карпатії". Крім великого зросту фінансових операцій, Збори виявили ще одне небуденне досягнення — побудову і відкриття свого нового, простого і модерного дому на розі вулиць Мейн і Флора, в українській дільниці північного Вінніпегу.

Збори відкрив і ними проводив президент „Карпатії" Данило Брик, секретарювала Стефанія Бубнюк. До президії також засіли всі члени Дирекції, Кредитового комітету і Ревізійної комісії.

Після вшанування померлих членів „Карпатії", на внесок Д. Ріпака і С. Залозецької прийнято, заздалегідь видруковані і розіслані членам, протоколи.

Найбільш важливою частиною Зборів були звіти з діяльности „Карпатії" за минулий рік. Хоча всі звіти були вже видруковані в програмі Зборів, їх ще доповнено додатковими інформаціями.

Президент Д. Брик згадав, між іншим, що „Карпатія" завдячує свій постійний зріст доброму керівництву від самих початків свого заснування. І хоч, ідучи з духом часу, вона мусить приймати і застосовувати щораз то нові ідеї та концепції, як напр., перехід на компютерську систему, то її членство і послуги для нього були й надалі будуть на першому місці.

Управитель „Карпатії" Іван Шкварчук розцінював розвиток „Карпатії" з ретроспекту. „Карпатія" постійно зростає, що є доказом повного довір'я громадян, а зокрема членства до її проводу.

Для кращого з'ясування стану „Карпатії" Дирекція, а зокрема її секретар Павло Коваль, подбала про виготовлення світляної табелі, на якій у трьох світлинах представлено учасникам Зборів точні фінансові операції „Карпатії" за минулий рік. З кінцем 1976 р. загальний маєтковий стан „Карпатії" зріс на 3 мільйони дол. або 18.3 відсотків; позички зросли на 2 1/2 мільйона дол. або 18 відсотків; приходи збільшилися на 325 тисяч долярів або 23 відс.; членство зросло на 360 осіб або 6 1/2 відс. Загальний маєток „Карпатії" з кінцем грудня 1976 р. становив 19,487,000.00 (в часі писання цього звідомлення з початком квітня перейшов суму 21 мільйонів долярів). Якщо цей зріст продовжуватиметься таким самим темпом на протязі дальших п'ять років, то, на думку управителя, стан „Карпатії" в 1981 р. повинен досягнути до 40 мільйонів долярів, а членство зрости з теперішніх приблизно 6 тисяч до 8 або й 9 тисяч осіб.

Одначе, найбільшим досягненням у 1976 р. було закінчення й урочисте відкриття нового дому „Карпатії". У завершенні цього великого діла багато зусилля, труду і праці поклав Будівельний комітет із суддею М. Барилюком на чолі. Тепер дім, вартости майже мільйона долярів, який є гордістю не тільки членства кредитівки, але й української громади у Вінніпегу, уможливлює працівникам „Карпатії" давати щораз то більші й кращі услуги і вигоди членам, сказав, звітуючи, управитель Іван Шкварчук.

Іван Бачинський, голова Кредитового комітету, повідомив, що всіх позичок у 1976 р. вділено на загальну суму 6,174,009.00 з того особистих позичок на 1,048,985.00, а моргеджових — на 5,125,024.00.

Петро Да[illegible] голова Ревізійної комісії, висловив признання Дирекції, Кредитовому комітетові, управителеві і працівникам за добре ведення „Карпатії" на протязі 1976 року.

Після дискусії над звітами, на внесок Номінаційної комісії, до якої входили: д-р С. Радчук — голова, П. Данилюк — секретар і члени—І. Байрак, О. Федорук і М. Піуш, більшістю голосів обрано: до Дирекції — Д. Брика, П. Коваля і С. Бубнюка; до Кредитового комітету — П. Бачинського і Й. Кобзаря; до Ревізійної комісії — С. Костишина і Б. Гаврилюка.

В часі, коли скрутенери провірювали вислід голосування бальотами, переведено льосування 10 приднерних нагород, по 25.00 кожна.

Наприкінці варто згадати, що на Загальній Зборах рішено вділити з надвишки „Карпатії" 500.00 дол. на будову пам'ятника невідомому воякові на цвинтарі Всіх Святих. Крім того, Дирекція дає щорічно поважні суми на різні українські культурно-освітні цілі.

Після Зборів відбулося дружнє прийняття для членства в долішній залі УНО.

На першому засіданні після Зборів Дирекція, Кредитовий комітет і Ревізійна комісія уконституювалися: Дирекція: Павло Коваль — голова, Михайло Барилюк — заступник голови, Стефанія Бубнюк — секретарка, Сергій Радчук, Данило Брик, Богдан Климків і Ярослав Семчишин — члени; Кредитовий комітет: Петро Бачинський — голова, Іван Юрків — секретар, Йосиф Кобзар і Олександер Федорук — члени; Ревізійна комісія: Петро Данилюк — голова, Богдан Гаврилюк — секретар, Степан Костишин, Іван Геврик і Володимир Каптій — члени.

С. Бубнюк

Українська громада в Гемпстеді в поклоні Шевченкові

Стараннням Відділу УККА на повіт Нассав на Лонг Айленді, Шевченківські роковини відбулися цього року в останню неділю березня.

Українці повіту Нассав очікували цього дня із великим захвилюванням, бо на запрошення Відділу УККА повіту Нассав, мистецьку програму Шевченківського концерту мав виконати славний нюйоркський хор „Думка". Голова хору Юрій Штогрин доклав всіх зусиль, щоб цей виступ відбувся якнайбільш вдало, бож він мешканець і член нашої громади.

Соняшна неділя 27-го березня стягнула мешканців з Гемстеду й околиці до репрезентативної залі Парохіяльного Центру української католицької парохії в такій кількості, яку заля рідко бачить.

На сцену, яку прикрашував величавий портрет Народного Пророка — роботи мистця Івана Кучмака, ввійшов носій слави української пісні, широкознаний хор „Думка" зі своїм любленим і шанованим диригентом С. Коміром, під бравурні оплески публіки, що привітала його повстанням з місць.

Першу частину концерту, що була виповнена композиціями до слів Т. Шевченка, розпочав хор величавим „Заповітом" М. Вербицького.

У другій частині концерту хор виконав ряд народних пісень із дуетами й сольо, що їх виконували: Ю. Штогрин, Є. Титла, Е. Турянська, П. Ганкевич, І. Раковський, В. Лисняк, В. Шумилович, В. Тершаковець, А. Грогуль, О. Овчарук, М. Балабан, З. Раковська.

Артисти української сцени Володимир і Лариса Лисняки рецитували поему „Гайдамаки" — Гонта в Умані.

Реферат українською мовою на тему „Шевченко і українська музика" читав інж. С. Небожинський, а по-англійськи — Юрій Захарія на тему „Невмирущість Шевченка".

Вдячна громада обдарувала хор і артистів квітами, що їх вручили виконавцям програми — діти в українських народних одягах.

Вітав хор і всіх виконавців та дякував за участь у звеличанні генія, голова Відділу УККА повіту Нассав О. Солтис. Відтак відспівано український національний гимн.

Після концерту Відділ угостив виконавців перекускою, що її приготовили місцеві пані під проводом Христі Подолюк — заступниці голови Відділу.

М. Курчак

Привіт співакові

Думаю, що найшлася добра нагода написати кілька слів про кар'єру нашого молодого співака, який в 1970-му році покинув Ню Йорк, щоб студіювати в Італії і перший раз приїжджає при кінці червня відвідати рідню і приятелів. Як мені відомо, дотепер не появилася ні одна згадка про нього в українській пресі, а в мене декілька відбиток з італійської преси, яка вважає його визначним українським мистцем.

Ігор Кравців починав свою кар'єру, очевидно, в хорі „Думка", як наймолодший між басами. В Ню Йорку він брав приватні лекції співу і за допомогою свого учителя мав нагоду випробувати свої сили в оперних та концертових імпрезах. За намовою учителя, він вирішив у 1970-му році посвятитися всеціло співочій кар'єрі. Виїжджає до Італії і починає групові студії співу. Мої інформації про його кар'єру, за останніх 7 років, базуються на його листуванні з ріднею в Клівленді, вирізках рецензій з італійських журналів та надісланих магнітофонних стрічках з награнням його голосу. Знаю, що на сьогодні він має в репертуарі 18 опер, їздить з концертами по містах Італії та західньої Европи та починає гостинні виступи в операх. В квітні 1976 року запрошено до Театро Елісео в Римі, де в одному сезоні співав в трьох операх. Останньо, дістав контракт на концерт слов'янської музики, в якого репертуар, як бачимо з програм, вставив половину українських композиторів. Співає під іменем Ігор Дарієн, а рецензії підкреслюють його українську національність. Відомо мені, що здобув у якомусь конкурсі золоту медалю.

Наведу вийми з двох рецензій: Музичний журнал міста Брессія, де кілька залюбки концертувала Соломія Крушельницька, пише: „Ігор Дарієн, молодий баритон українського походження, студіював і удосконалював своє музичне образування головно в Італії...Він здобув у нашому місті ентузіястичне признання, як молодий співак незвичайного таланту. У нього непересічний голосовий матеріял, який дає запоруку високих мистецьких досягнень. Його інтерпретація виімково добра..." Критик Джюзеппе Зекчіло коментує мілянську продукцію „Травіяти" з 1976 року: „Вибір молодого баритона Ігоря Дарієна до ролі Джорджіо Жермонта був дуже влучний. У цього молодого співака ми мали змогу подивляти не тільки багатий, гладкий і добре школений голос, але також інтелігентну і характерну інтерпретацію, якої вимагається у великих театрах. Хоча він молодий, але показав себе професіоналом поважного досвіду і може збудити заздрість у не одного славного співака..."

Співак Ігор Кравців-Дарієн

Ненайгірша похвала з уст музичного критика кожного народу, а італійського зокрема.

Враження з магнітофонних стрічок: Високий баритон італійського стилю, але м'якшої барви, маркантно драматичний характером, сильний і збалансований у повній скалі аж до високого „А". Одна магнітофонна стрічка правдиво історичної вартости, награна з концерту Ігоря в одній з церков Риму. Поруч творів Баха і Скарлятті появляється „Владико неба і землі" з могутнім акомпаньяментом органів. Непересічне враження.

Відомість про приїзд Ігоря надійшла досить несподівано. В листі він нічого не згадує про плани концертування в Америці. Одначе, я переконаний, що не зважаючи на короткий час і несприятливий сезон, вдасться влаштувати концерт, принаймні в Клівленді.

Роман Трешньовський.

Посвячення пам'ятника на могилі сл. п. Я. Біласа

Коговз, Н. Й. — У неділю, 1-го травня на цвинтарі в Коговзі о. митрат Володимир Андрушків відправив панахиду й посвятив пам'ятник на могилі сл. п. Ярослава Біласа при участи біля 200 українців з цілої Олбанської округи. Після того родина запросила 150 осіб на поминальний обід, як вислів подяки за велику моральну підтримку, готовість до активної співпраці та співчуття у днях жалоби. У залі Українського Горожанського Клюбу зібралися: родина, священики з Коговзу та Вотервліту, представники всіх наших організацій з цілої округи; Відділів УККА, УНС, „Провидіння",СУА,братств,сестриць,ветеранів, Пласту,СУМА й ін.Прибули директора та її заступниця фабрики, де працює вдова З. Білас, що виявили їй багато співчуття та зрозуміння у важких часах.

Господарем поминок був інж. Р. Ракочий, друг Покійного, що згадав його в теплих словах. Молитву провів о. др. Б. Волошин, відтак промовляли: інж. Р. Ракочий, п. В. Слободян — голова УГКлюбу, п-ні Є. Шанц, голова Відділу СУА в Коговзі, інж. М. Свідерський від організацій Українського Визвольного Фронту, п. Д. Хорват від громади Трой, ред. І. Дурбак від Пласту, п. М. Крушельницький від співробітників Покійного. Всі промовці підкреслювали жертвенну працю Покійного на протязі 25-ох років в багатьох ділянках, що її так важко заступити.

Вдова Зиновія Білас, подякувала священикам, сестрі Лаврі, що перейняла ведення церковного хору після смерти Покійного, інж. Р. Ракочому, всім промовцям і приявним. Донька Роксоляна Пікас подякувала англійською мовою не-українцям.

Інж. Р. Ракочий заповів збірку на уфондування пропам'ятної таблиці ім. Я. Біласа, як фундатора дому Українського Визвольного Фронту в Ню Йорку. Зібрано поважну суму між приявними, збірка буде продовжуватися.

Вкінці парох, о. митрат В. Андрушків, пригадав великий вклад праці Покійного для парохії і громади Коговзу та закінчив молитвою і співом „Христос Воскрес", що підхопили всі приявні.

Обід приготовив Михайло Демчар, фахівець у кулінарній ділянці, йому допомагали жінки й дівчата.

Коговз і ціла Олбанська округа, де живе біля 3.000 українців і людей українського походження, гідно вшанували пам'ять багатозаслуженого діяча.

І. Д.

Концерт українського танцю і пісні в Міннеаполісі

Завдяки старанню батьків, зацікавленню о. крил. д-ра Степана Кнапа, а зокрема праці Комітету для справ молоді, вже четвертий рік працює в Міннеаполісі, при парафії св. Константина Ансамбль українського танцю і пісні „Заграва". Ансамбль має у своєму складі 62 дівчат і хлопців, у віці від 4—20 років і поставив собі завдання вивчати і поширювати красу української культурної спадщини серед українців і неукраїнської публіки.

За недовгий час свого існування ця група любимців українського танцю і пісні, вдалими виступами, зокрема в святкуваннях 200-річчя і 100-Річчя, придбала собі багато розголосу і похвал.

Кожного тижня молодь збирається в авдиторії школи св. Константина і тут під керівництвом невтомного інструктора Мирона Павлишина і Славки Павлишин-Гелегер вивчає українські танці і пісні. Батьки, розуміючи вагу доброго виховання дітей, не жалують ані грошей, ані труду і придбали для учасників ансамблю зразково виконані полтавські і гуцульські одяги та багато потрібного для навчання приладдя.

У неділю 1-го травня відбувся вже третій з черги виступ цього ансамблю. Програму концерту відкрив д-р Михайло Козак, а заповідачами програми українською і англійською мовами були Марія Кміт-Сеник і Джім Німчук. Двогодинна програма складалася із двох частин і включала 22 різноманітні точки.

Коли на сцені показалися наші наймолодші гуцули, приявні привітали їх бурхливими оплесками. Без зайвих перерв, немов на екрані пересувалися точка за точкою. Молоді виконавці переплітали свої виступи добре підібраними народними танцями, груповими і сольовими. „Аркан", „Верховина", „Веснянка", „Катерина", гопак і козачки, та „Запорозький Герць" у виконанні Михайла Ерка, Романа Козака, Нестора Литвина і Адріяна Стеця, все це надало концертові подиху українських звичаїв і збуджувало у глядачів багато сантиментальних почувань і захоплення.

Багато також краси і чару надали концертові виступи бандуристів і співочої групи дівчат. Це був перший виступ новоствореного ансамблю бандуристів під керівництвом відомого знавця цього мистецтва Тані Вовк, дочки знаних наших громадян інж. Володимира і Марії Вовк. Цей ансамбль, перший в 65 річній історії парафії св. Константина, в склад котрого входять: Надя Козак, Надя і Ігор Човган, Христина і Катря Павлишин, Наталка Кавецка і Маріяна Кміт започаткував свою працю 13-го вересня 1976 року. За цей короткий час його учасники вивчили декілька мелодій і задовільно виконали їх на бандурах перед захопленими слухачами.

Не меншою атракцією концерту був також виступ співочої групи дівчат „троянди", Мая Буник, Надя Козак, Христина Таращук, Надя Човган, Христина Реймонд, Христина Кміт, Христина Павлишин, Марта і Галина Сеник. Ці дівчата, під керівництвом талановитої Славки Павлишин-Гелегер вивчили українські пісні і в часі концерту з глибоким чуттям виконали дві пісні: „Ой у вишневому садочку" і „Тихо над річкою".

Не меншої різноманітности надав концертові виступ ансамблю „Акорд" під керівництвом Юрка Луцика. Це квінтет в склад котрого входять вже одружені представники молодшого покоління, Марія Кміт-Сеник, Славка Павлишин-Гелегер, Уршуля і Роман Луцик та Роман Павлишин. Вони дуже гарно заспівали чотири пісні, в тому „Синові" за словами Симоненка.

Багато молодих виконавців, наші мелодійні пісні, бравурні танці, бандури, імпозантні строї і добре виконана програма, все це викликало у глядачів велике враження і багато признання. Чулося голоси, що імпозантність строїв та очевидне бажання молоді якнайкраще показати красу української пісні і танцю причинилися до безсумнівного успіху цього концерту.

Ледве затихли оплески, як д-р Козак попросив вийти на сцену тих, що найбільше причинилися до успіху цієї імпрези: Мирона Павлишина, Таню Вовк і Славку Павлишин-Гелегер. Їм і д-ві Козакові, представники ансамблю вручили китиці троянд. Д-р Козак подякував виконавцям програми, їх керівникам, та технічним робітникам сцени, Григорієві Німчукові, Василеві Моцьові, Миронові Стецеві та Григорієві Литвинові. Висловлено також подяку батькам, дітиякі своєю участю в ансамблі створили надію, що в Твін Сіти буде продовжувати свою працю мистецький гурток, який має всі можливості бути найкращим репрезентантом українського народного мистецтва.

Окрему подяку висловлено о. крил. Степанові Кнапові, який доклав багато зусиль, щоб прищепити українській молоді любов до своєї Церкви і української спадщини. Запрошений до слова, він також сердечно подякував всім, хто причинився до успіху цього виступу нашої молоді.

Після концерту, учасники програми гостили перекускою, що її приготовили пані з Батьківського комітету під проводом Марії Стець. Багато молоді ще довгий час залишилися на залі і з великим захопленням обмінювалися враженнями зі свого, досі чи не найбільш успішного концерту.

Н. Н.

Янг закидає Родезії „провокаційну діяльність"

Мапуто, Мозамбік. — Андрю Янг, амбасадор ЗСА до Об'єднаних Націй, який тепер бере участь в конференції ОН для обговорення проблем в африканських країнах Родезії та Південно-Західній Африці, де при владі є уряди білих меншостей, в середу, 18-го травня, заявив, що на його думку Родезія поповнила „провокаційний крок", коли день раніше вислала свої військові частини до сусідньої Ботсвани, надіючись, що уряд Ботсвани звернеться за військовою допомогою до Куби, а тоді родезький прем'єр Іян Сміт матиме „підставу" просити допомоги від країн Заходу, щоб, мовляв, відбити агресію кубинських частин. Амбасадор Янг сказав, що ЗСА й інші країни Заходу не дадуть змоги Смітові втягнути їх в расовий конфлікт в південній частині Африки, бо Захід не плянує підтримувати урядів, які контрольовані білими меншостями.

Того самого дня представник Совєтського Союзу, П. Н. Євсюков, заявив на тій конференції ОН, що країни Заходу завжди підтримували і далі підтримують „колоніяльні і расистські режими в південній Африці", натомість Совєтський Союз все був „приятелем переслідуваних людей" тієї частини світу. Він твердив, що СССР не старається здобути для себе в Африці ані військових баз, ані жадних однобічних користей і не хоче поширювати туди свою „політичну домінацію".

Совєтському делегатові відповів Чао Юн, представник комуністичного Китаю, заявляючи, що хоча СССР називає себе приятелем африканських народів, то фактично прикладає всіх зусиль, щоб довести до ворожнечі між окремими африканськими державами та між „національно-визвольними рухами". Китайський делегат твердив, що Москва є „інстигатором" агресії катанґських повстанців проти Заїру.

НА СОЮЗІВЦІ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Гавриш. Приявних 21 голів Америки й Канади в першу чергу поінформували про працю поодиноких Округ, при чому всі висловлювали свої побажання в різних аспектах до Екзекутивного Комітету і Головного Уряду УНСоюзу.

В дискусії над звітами слово забирали Йосиф Лисогір, Уляна Дячук і Степан Гавриш.

В пополудневих годинах на Конференції доповідали обласні організатори Василь Оріховський і Богдан Дейчаківський.

Ввечері відбулася спільна вечеря, яку відкрив молитвою головний контролер о. Іван Ващук з Торонта.

Під час вечері короткі доповіді виголосили головний секретар Володимир Сохан і головний касир Уляна Дячук. Володимир Сохан інформував про нові кляси забезпечення, а пані Уляна Дячук говорила про УНСоюз як фінансову базу. Коротке слово про УНС як „українське чудо в Америці'' мав ред. А. Драган.

Під час вечері вручено голові Ніяґарської Округи з Канади, Петрові Дякову, почесну плякету, яку Округа здобула за організаційні успіхи в минулому році.

Як уже сказано, в конференції взяло участь 21 голів з Союзових Округ, а саме: Анна Гарас (Лігай Веллі), д-р Анна Чопик (Округа Бостон), Гелен Олек (Округа Чікаго), інж. Іван Фур (Округа Клівленд), Володимир Дідик (Округа Дітройт), Текля Мороз (Округа Монтреаль), інж. Богдан Мак (Округа Нюарк), д-р Михайло Снігурович (Округа Ню Гейвен), Микола Хоманчук (Округа Ню Йорк), Петро Тарнавський і Іван Данківський (Округа Філядельфія), Андрій Джула (Округа Піттсбурґ), Василь Ґузар (Округа Рочестер), Тимко Бутрей (Округа Твердого Вугілля), Іван Чопко (в заступстві голови Округи Сиракюзи-Ютика), Богдан Зорич (Округа Торонто), Павло Шевчук (Округа Трой), мгр Роман Дяків (Вілкс Беррі), Леон Гардінґ (Округа Вунсакет), інж. Мирослав Кальба (Центральна Округа), мгр Іван Геврик (Округа Вінніпеґ) і Петро Дяків (Округа Ніяґара).

Голови, їдучи на конференцію в більшості подбали про аплікації нових членів, які передали на руки головного організатора Степана Гавриша під час нарад. Аплікації придбані особисто, або передані секретарями привезли: інж. Іван Фур — 15, Анна Гарас — 14, Текля Мороз — 14, Іван Чопко — 8, Петро Тарнавський, Андрій Джула і Павло Шевчук — по 5 аплікацій, по 4 аплікації привезли інж. Кальба і Богдан Зорич, по три аплікації — Гелен Олек, Василь Гузар і Петро Дяків, а дві аплікації передав мгр Іван Геврик. Разом голови Округи передали 85 аплікацій нових членів, забезпечених на поважну суму.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ

БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

ПЕТРО ВІНС СТАВ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

євської, Єлини Данієлян та Анни Михайленко. На другий день після арешту Барладяну, його дружині — Валентині — сказали, що її чоловік арештований за статтею 187-І КК УССР. Після того Валентина Барладяну, Леонид і Валентина Сірі, Леонид Тимчук, Анна Голумбієвська, Юрій Городенців і Петро Рейдман звернулися до генерального прокурора СССР з заявою, в якій підкреслили, що Василя Барладяну переслідують з політичних мотивів і тому вони вимагають його звільнення. 13 березня ц. р. Тетяна Ходорович повідомила Людмилу Алєксєєву, Леонида Плюща, Володимира Буковського та інших про те, що Барладяну загрожує психіятрична тюрма.

Справу Василя Барладяну веде слідчий Одеської прокуратури, Василь Ґуленко. Ще перед формальним арештом, Барладяну заявив, що арешт він вважатиме незаконним, що проголосить голодівку і відмовиться давати зізнання. Конфлікт Барладяну з режимом почався ще в 1974 році. 28 січня 1974 року його допитували в Одеському КҐБ і обвинувачували в українському націоналізмі. При кінці лютого 1974 року його виключили з партії і звільнили з Одеського університету. Рівночасно усунули з журналів його статті з історії українського мистецтва і староболгарської культури.

На початку 1975 року Барладяну працював в Музеї народної архітектури й побуту УССР в Києві, але через місяць його звільнили і виписали взагалі з Києва. Після того Барладяну влаштувався на працю в Одеському музеї західнього і східнього мистецтва, як науковий співробітник.

16 червня 1976 року в хаті дружини Барладяну органи КҐБ перевели обшук, після того Барладяну зрезиґнував з совєтського громадянства і у заяві до М. Подгорного просив дозволу на еміграцію. 3 вересня 1976 року Барладяну звільнили з праці в музеї. Він оспорив своє звільнення з праці перед „народним судом" Жовтневого району Одеси. До суду прийшла заява секретаря партійної організації музею Н. Стенька, в якій було сказано, що „Барладяну звільнено на домагання вищих властей". В лютому ц. р. суд під головуванням Н. Савіна відкинув скаргу Барладяну, мотивуючи це тим, що, мовляв, він запізно подав заяву. Рівночасно участковий інспектор Я. Валакшієв позбавив Барладяну одеської приписки на квартиру.

Ще в грудні 1976 року за Барладяну почали відкрито слідити, щоб його психічно стероризувати. Одного разу осібняки, які за ним слідкували, сказали йому одверто, що якщо він не перестане швидко ходити, то вони його поб'ють, бо їм вже настогидло бігати за ним...

6 лютого 1977 року відбувся обшук теж у Ніни Строкатої в Тарусі. Строката є членом Української гельсінкської групи. Їй було сказано, що обшук пов'язаний з справою Ґінзбурга. Обшук провадив підполковник Осєлков. У тому часі у Строкатої перебували Галина Салова, Єлена Данієлян і Кронід Любарський, яких теж обшукали. Осєлков поводився дуже брутально, кричав і лаявся. Під час обшуку знайшли деякі самвидавні видання, Декларацію Української гельсінкської групи і протести в обороні Ґінзбурга.

В минулому році та на початку цього року посилився теж тиск КҐБ та інших органів влади проти родин політв'язнів, які отримували посилки з закордону. Так, 9 березня ц. р. органи КҐБ в Києві викликали Віру Лісову, дружину Василя Лісового, який відбуває семирічне ув'язнення в Мордовському таборі ч. 19. Поскільки виклик був без печатки, Віра Лісова відмовилася від допитів КҐБ і пішла на працю. Тоді працівники КҐБ приїхали до неї на роботу і накинулися на неї за те, що вона, мовляв, одержує посилки з закордону від „антирадянських" і „націоналістичних" організацій. Рівночасно вони вимагали, щоб Лісова повернула їм виклик до КҐБ, що, однак, вона відмовилася зробити. Через кілька днів після того на квартиру до Лісової приїхав працівник відділу кадрів інституту, в якому вона працювала, віддав їй трудову книжку і сказав, що з цього моменту він звільняє її з роботи. У висліді Лісова залишилася бз праці.

Є також щораз більше випадків, коли пошта повертає посилки з закордону, не інформуючи про те адресатів. Подібно діється теж з листами і телефонами. Щораз більше листів пропадає і щораз важче добитися телефонічної розмови з рідними в'язнів. Деякі телефони взагалі заблоковані.

Двох членів Української Гельсінкської групи, а саме Миколу Матусевича та Мирослава Мариновича, про яких арешт були вістки в пресі, звільнили три дні після арештування.

В ЕЛЛЕНВІЛЛІ ВІДБУВСЯ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

дай і Христина Фурда. Після короткою дефіляди відбувалися конкурси знання і мистецького слова для зголощених юнаків і юначок, що їх переводила покликана Головною Виховною Радою комісія під керівництвом і наглядом голови Виховної Ради мґра Євгена Гановського. Інші групи, переодягнувшись у спортові однострої, розпочали спортові змагання з ділянок відбиванки, копаного м'яча, кидання кулею і диском, бігу з перешкодами тощо. Спортові змагання відбувалися на просторому спортовому майдані, де кожнорічно молодечі організації відбувають свою спортову олімпіяду.

Мистецька програма

Ввечері о год. 7:30 розпочалася велика мистецька програма під відкритим небом на площадці біля пам'ятників Героям, у якій взяли участь: танцювальний ансамбль з Йонкерсу під керівництвом В. Уздейчука і акомпаньяменті Ярослава Палилика (акордіон), вокальний ансамбль „Галичанки'' з Бостону під диригентурою Галини Курило, музичний гурток з Пассейку під диригентурою Осипа Головацького, який відіграв кілька маршових мелодій, присвячених 60-річчю Української Національної Революції і 35-річчю УПА, як також танцювальний ансамбль цього ж Осередку під керівництвом Романа Стеткевича; танцювальний гурток старшого і молодшого юнацтва з Бостону під керівництвом Анни Носаль; гурток бандуристів з Асторії під диригентурою Ярослава Стахова; соліст-бандурист Олесь Фурда; гурток бандуристів з Ню Йорку; вокальний ансамбль з Йонкерсу під керівництвом Кібали і вкінці танцювальний гурток з Гартфорду під керівництвом Анастазії Кравець. Мистецькій програмі, яка не тільки була добре приготовлена, але й добре складена, приглядалось кілька сотень молоді і старшого громадянства. Цілістю програми проводила Леся Галатин — керівник мистецьких виступів в команді злету.

Вечором того ж дня відбулася також танцювальна забава у великій холодженій світлиці.

Неділя — день молитви і спорту

В неділю після полевих Богослужб в католицькому і православному обрядах, що їх відправляли о. ігумен д-р Володимир Ґавліч, ЧСВВ, і о. Іван Ткачук, відбувались фінальні змагання, так, що ввесь пообідній час був присвячений спортові і закінченні програми конкурсу слова. О годині 6-ій відбулась у світлиці церемонія роздачі чаш, медаль та інших трофеїв змагунам-переможцям з виступами голови Головної Управи СУМА інж. М. Шміґеля, комендантки злету Є. Кузьмович та інших членів команди. Понад 100 юначок і юнаків парадували з новими відзнаками, які свідчили про їхню працю і їхню здібність. В часі закриття злету було оголошено, що перше місце в точкуванні в усіх родах спорту, конкурсу знання і слова осягнув Осередок Ню Йорк, здобувши 408 точок, друге місце одержав Осередок Йонкерс (311 точок) і третє місце Осередок Гартфорд з 205 точками. Індивідуально першунами стали: Олег Дусанівський з Асторії і Наталія Маслій та Дарія Лещук з Ню Йорку.

Ввечері відбувалась ще одна танцювальна забава під звуки оркестри Б. Гірняка, що її влаштував заряд Оселі. Понеділок, 30-го травня, був призначений для дозвілля молоді і старших, себто був безпрограмовий, з чого радо користала молодь, вправляючись до чергової масової імпрези на Оселі СУМА, а саме, до спортової олімпіяди, яка відбудеться тут 18-го і 19-го червня спільно з іншими українськими молодечими організаціями і спортовими товариствами.

В загальному в злеті взяло участь 18 Осередків і Відділів Юнацтва СУМА.

Надія Світлична зреклася совєтського громадянства, називає СССР „найбільш досконалим концтабором в світі"

Ню Йорк. Н.Й. — Комітет оборони радянських політичних в'язнів інформує:

Колишній український політв'язень Надія Світлична в листі до Президії Верховної Ради СССР, датованому 12 січня 1977 р., зреклася совєтського громадянства. У листі Н. Світлична пише:

„Утративши останні ілюзії відносно елементарних прав в Радянському Союзі, я відрікаюся від громадянства з причин наведених у залученій заяві...

Прошу мене повідомити, кому я повинна віддати пашпорт: лейтенантові Кравченку, який мені його видав і який стосує до мене і до мого сина післятаборові каральні дії, чи позакулісовому режисерові..."

У залученій заяві до Центрального Комітету КПСС, датованій 10 грудня 1976 р., Надія Світлична описує власну долю та долю її знайомих, українських політв'язнів — Василя Стуса, Стефанії Шабатури та покійного Михайла Сороки. Наводимо уривки з заяви Надії Світличної.

„Коли б я не пережила на власній шкірі ці етапи, безконечні шмони (обшуки), параші і загальну девальвацію людської гідности, не знаю чи я позбулася б коли-небудь балясту ілюзій.

Чи повірила б я, що при кінці XX сторіччя, у цивілізованому суспільстві, яке проповідує комуністичні ідеали, видадуть Стефанії Шабатурі дбайливо оформлений акт про знищення „дорогою спалення" коло 200 робіт...? Акт підписав інспектор оперативної частини ЖХ-385/3, Сергєєв, а поблагословив цей інквізиторський вогонь начальник табору, майор Шопін.

Чи не вважала б я за наклеп, то що поетові Стусу, перед відправленням на складну операцію шлунка, зашиють в бушлат підслуховий апарат, а потім сконфіскують коло 300 поезій і перекладів...? Режисером цього детективного водевілю був начальник оперативного відділу ЖХ-385/3 капітан Шалін, знову же не без співучасти майора Шоріна.

...Михайло Сорока, який відбув там майже 30 років, не побачив власних внуків, помер у неволі. Його дружині, Катерині Зарицькій, яка відбула 25-річний строк, навіть не дали попрощатися з мертвим мужем...

Зрештою, фізична смерть часто стає тільки початком убивства. В 1970 р. убили Аллу Горську, потім сконфіскували її листи, а далі і саме ім'я мисткині стерли з її робіт...

Я тепер на волі, на такій волі, як собака на прив'язі, а може й гірше...

Як вільна людина, як матір дитини, я з цілою відповідальністю, сьогодні, в день Права Людини, заявляю, що після всього пережитого, вважаю нижче людської гідности бути громадянкою найбільшого, наймогутнішого і найбільш досконалого концтабору в світі...

Надія Світлична. Член Української Групи Сприяння Виконанню Гельсінкських Угод.
10 грудня, 1976 р."

КОМІТЕТ ОБОРОНИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ Й ТРАДИЦІЙ в АСТОРІЇ, Н. Й.

ЗВІТ зі ЗБІРКИ

на Патріярший Фонд 1977 р.

В місяці квітні й травні 1977 р., члени й прихильники Комітету Оборони Української Мови і Традицій, та миряни з терену Асторії, Н. Й., склали жертви на Патріяший Фонд Їх Блаженства Патріярха Йосифа І, з нагоди 85-ліття трудолюбивого життя й 60-ліття священичого служіння Найдостойнішого Ювілята.

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ:

по дол.: 100.00: Боднарчук К. і С., Гаврилко Ева, Гробельський С. і Н., Род. Драбик М., Забужний С., Кostриба Т. і А., Лехіцький М. і К., Маркуш Й. і П., Род. Мельниченко Ілярій, Мулик А. і А., Шпинда П. і А.;

по дол.: 70.00: Куштала В. і С.;

по дол.: 50.00: Боднар Т. і Е., Вітюк І. А., Гаврилюк Б. і О., Демків І. і М., Дзядів І. і М., Дутко Ю. і А., Д-р Керницький Р. і Л., Род. Ковалівських С. і А., Костів С. і Д., Подольська М.;

по дол.: 45.00: Чолій Меланія;

по дол.: 40.00: Коваль Василь, Мотовілчак М.;

по дол.: 35.00: Парахоняк І.;

по дол.: 30.00: Гальма В. і О.;

по дол.: 25.00: Андрушко В., Бочневич А., Галатин П. і С., Гречило Е., Ґалан Лев, Ґумовський Л., Ґумовський І. і М., Дачук А., Мгр Керницький Т., Кузишин О. і М., Д-р Макаревич І., Пахульський В. і К., Підгаєцький І., і К., Ривак М., Д-р Соколишин О. і С., Цвях А., Худий І.;

по дол.: 20.00: Василенюк Ю., Волчук Д., Гуда С., Род. Дяк С., Род. Доляк В., Род. Загнійний С., Кунцьо Н., Род. Курочка М., Наум В. і С., Піх В., Ринчак І., Чорний П., Якимів Т.;

по дол.: 15.00: Дусанівський Я., Мінко І., Мочара В., Д-р Нестерчук В., Пасічний Б. і Г., Рудик М. і С.;

по дол.: 10.00: 35 Відділ ООЧСУ, ОЖ ОЧСУ, Білан О. і М., Вовчук І., Гаєва К., Дмитерко М., Елаїв Т., Захарчук Е., Род. Луцик І., Матвіїв Т., Мриц І., Олійник В., Інж. Пежамський М. і Л., Симчич М.;

по дол.: 9.00: Мелешко М.;

по дол.: 5.00: Ґавро В., Явдощин В., Микитів М., Муринець І., Патріяк П.;

по дол.: 1.00: Микитич Л.

Разом .... дол. 2,810.00

Найщиріша подяка всім ВШ. Жертводавцям за їхню щедрість та признання за належне зрозуміння потреб нашої Української Католицької Патріярхії.

Повна сума збірки 2,810.00 долярів, та збіркові листи Жертводавців вислано до Патріярха Йосифа І до Ватикану, дня 26-го травня 1977 р.

Рівнож висловлюємо найщирішу подяку всім Тим, що трудилися для успішного переведення цієї збірки.

За Управу Комітету Оборони Української Мови й Традицій в Асторії, Н. Й. —

МИХАЙЛО ЛЕХІЦЬКИЙ, скарбник

Президент Картер узалежнює поліпшення відносин з Кубою

Сейнт Симонс Айленд, Джорджія. — Президент Джіммі Картер, який перебуває тут на кількаденних вакаціях, заявив у понеділок, 30-го травня, що його уряд хоче встановити кращі зв'язки з комуністичною Кубою, але цим старанням перешкоджає те, що Гавана вмішується у внутрішні справи кількох африканських держав, наприклад, кубинські військові частини та дорадники находяться в Анголі, Етіопії, Мозамбіку та „багатьох інших країнах", а крім того Америка „обурена" тим, що в Кубі є біля 20,000 політичних в'язнів. Обговорюючи міжнародну ситуацію з кореспондентами, Президент сказав, що недавні переговори між Вашінґтоном і Гаваною доказали, що ці дві держави можуть незабаром встановити „кращі відносини, хоча ще не зовсім нормальні дипломатичні зв'язки", але дальший розвиток „зближення" здержує закордонна і внутрішня політика уряду прем'єра Фіделя Кастра.

З інших джерел відомо, що уряд ЗСА вже кілька тижнів тому запропонував Кубі „обмін дипломатами", точніше, щоб при швайцарській амбасаді в Гавані були американські представники, які займалися б справами, які торкаються Куби і ЗСА, а кубинські представники входили б в склад чехо-словацької амбасади у Вашінґтоні. Уряд Фіделя Кастра виявив зацікавлення цією пропозицією, але покищо не дав конкретної відповіді.

Президент Картер теж заявив, що його зустріч з генеральним секретарем КПСС Леонідом Брежнєвим, тентативно заплянована на вересень цього року, залежатиме від того, чи матимуть успіх дальші переговори між державним секретарем Сайрусом Венсом і совєтським міністром закордонних справ Андреєм Громиком щодо нового договору в справі обмеження чи зменшення кількости стратегічної атомової зброї

В глибокому смутку повідомляємо Рідню, Приятелів та Знайомих, що в понеділок, 30-го травня 1977 р., ненадійно, помер наш Найдорожчий

МУЖ, ТАТО, ДІДО, БРАТ і КУЗЕН

бл. п.

ЯРОСЛАВ ЦІҐАШ

нар. 9-го липня 1911 р. в с. Білич коло Старого Самбора, Україна.

ПАНАХИДА і ПАРАСТАС будуть відправлені у середу і четвер, 1-го і 2-го червня ц. р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Яреми, 129 Схід 7-ма вул., Ню Йорк, Н. Й.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в п'ятницю, 3-го червня 1977 р., о год. 9:30 ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Юра, а відтак на цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
ГАЛИНА — дружина
ЛЯРИСА ЛЕВИЦЬКА — донька з чоловіком БОРИСОМ
ЮЛІЯН — внук
ЯРОПОЛК — син
ДАРІЯ КОМІСАР — сестра з чоловіком МАРІЯНОМ і родиною у Львові
БОГДАН СОЛУК — брат з родиною
ВАСИЛЬ БІЛИНСЬКИЙ — кузен
Близька і дальша Родина в Україні і Америці

В глибокому смутку повідомляємо Родину і цілу Українську Громаду, що в неділю, 29-го травня 1977 р. в Ірвінґтоні, Н. Дж., на 83-ім році життя, відійшов у Вічність наш Найдорожчий БАТЬКО, ДІДУСЬ, БРАТ і ШВАҐЕР

бл. п.

ВАСИЛЬ ДУБАС

нар. 10-го квітня 1894-го року, в селі Стара Сіль, повіт Старий Самбір, Західня Україна.

ПАНАХИДА і ПАРАСТАС — в середу, 1-го червня 1977 року в год. 8-ій увечері в похоронному заведенні Литвин і Литвин, 801 Спрінгфілд Авеню, Ірвінґтон, Н. Дж.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в четвер, 2-го червня 1977 р. в год. 8:30 вранці з того ж заведення до церкви св. Івана Хрестителя, при Сенфорд Авеню, в Нюарку, а відтак на католицький цвинтар Holy Sepulchre в Нюарку, Н. Дж.

Горем прибиті:
АННА — дочка
ДАРІЯ — внучка
СТЕПАН — внук
МАРІЯ МАЗУР — сестра з чоловіком і родиною
ХРИСТИНА КАСЮХНИЧ — сестра з чоловіком і родиною
ЙОСИП ГАНУСЕЙ — швагер з дружиною і родиною
Близька і дальша Родина в Америці і в Україні

УВУ відзначив Б. Крюкова у десятиліття смерти

Мюнхен (УВУ)—В п'ятницю, 6-го травня, ц. р., у приміщеннях Українського Вільного Університету в Мюнхені, відбулося урочисте відкриття виставки картин нашого відомого мистця Бориса Крюкова, що помер 6-го березня 1967 р. у далекій Аргентині. В просторій залі фахово та зі смаком порозвішувано 30 картин Майстра із різних епох його творчости. У виставових вітринах були його рисунки та ілюстровані ним книжки, зокрема видання великого аргентинського видавництва „Ель Атенео", яке високо цінило незрівняний ілюстраторський талант Б. Крюкова: за дві книжки отримав наш земляк першу премію на міжнародному конкурсі видавництва Кодекс у Мадріді (Дон Кіхот, Дон Сегундо Сомбра).

Виставку відкрив вступним словом ректор, проф. д-р В. Янів, вказавши на завдання УВУ розвинутися у культурний осередок, що служитиме не тільки науці, але й українській культурі в найширшому розумінні слова. Він присвятив теж кілька теплих слів пам'яті мистця, який ніколи не забував Батьківщини, але одночасно зумів прекрасно відчути дух чужини, стаючися посередником між Україною та країнами, в яких він проживав. Основну — дуже дбайливо опрацьовану доповідь про творчий шлях Б. Крюкова — читала п-ні А. Пулюй, яка як німкеня запевнювала максимум об'єктивности, але як дружина українця одночасно могла прекрасно вчутися у настрій мистця. Доповідь була ілюстрована численними діяпозитивами, що запевнило її спеціяльну пластичність. Доповнював її виступ ще спогад про зустріч із Маестром — зараз у післявоєнні роки, на початку „великого ісходу" — її чоловіка, інж. Пулюя (сина нашого відомого фізика-винахідника та перекладача-біблiста). Всі три виступи були дуже добре згармонізовані й творили гарну цілість, спричинюючися до успіху вечора, що набрав великої інтимности.

Заля була вщерть виповнена (понад 100 осіб), при чому близько дві третині становили чужинці (крім німців були поляки та румуни), які з великим зацікавленням оглянули після вступних доповідей виставку, висловлюючи дуже прихильно про імпрезу. Між приявними був м. ін. аргентинський генер. консул Альберто Медус із дружиною. Виставка була можлива тільки завдяки тому, що картини мистця зберегла його донька, — Ліда Качуровська, що сама талановито проявила себе в кераміці. Сам вечір спричинився до зросту симпатій до УВУ німецьких культурних кол Мюнхену.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 5-го ЧЕРВНЯ 1977 р.

БРУКЛИН, Н. Й. Піврічні збори Т-ва ім. Б. Хмельницького 158 Відд. о год. 1-ій по пол. в Укр. Нар. Домі, 216-218 Ґренд вул. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки. — П. Польний, гол., Емілія Саноцька, секр.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ІЛЯРІЙ БУЧАЦЬКИЙ, член 114 Від. Б-ва св. Володимира в Чікаго, Ілл., помер 22 березня 1977 р. на 80 р. життя. Нар. в 1887 р. в Україні і став членом УНС в 1951 р. Залишив у смутку сестру Емілію та ближчу і дальшу родину в ЗСА, Канаді і Україні. Похорон відбувся 25 березня 1977 на цвинтарі Елмвуд в Рівер Ґров, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

МИХАЙЛИНА КРЕТОВИЧ, членка 383 Від. Б-ва свв. Петра і Павла в Бриджпорті, Па., померла 10 квітня 1977 р. на 82 р. життя. Нар. в 1895 р. в Україні і стала членкою УНС в 1928 р. Залишила в смутку дочку Марію, сім внуків і вісім правнуків. Похорон відбувся 13 квітня 1977 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Аппер Меріон товншіп, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Й. Хома, секр.

АННА ВІТОВИЧ, членка 455 Від. УНС Т-ва ім. Лесі Українки в Ню Йорку, Н. Й., померла 30 березня 1977 р. на 71 р. життя. Нар. в 1905 р. в Україні і стала членкою в 1945 р. Залишила в смутку дочку Ольгу. Похорон відбувся 5 квітня 1977 р. на цвинтарі Вудленд в Бронксі, Н. Й.

Вічна Їй Пам'ять!
С. Соколишин, секр.

ЛУКАЧ БАЛУТЯНСЬКИЙ, член 286-го Від. УНС Б-ва св. Володимира в Джерзі Ситі, Н. Дж., помер 7 квітня 1977 р. на 88 р. життя. Нар. в 1889 р. в Україні і став членом УНС в 1922 р. Залишив у смутку синів Івана, Василя, Павла, 4 внуків і 2 правнуків. Похорон відбувся 11 квітня 1977 р. на цвинтарі св. Хреста в Норт Арлінгтон, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
П. Балутянська, секр.

ГАЛИНА ЙОВИК, членка 147 Від. Б-ва св. Михаїла в Аллентавн, Па., померла 29 березня 1977 р. на 67 р. життя. Нар. в 1910 р. в Скрентон, Па. і стала членкою УНС в 1939 р. Залишила у смутку мужа Миколу, сина Евгена, 2 сестер і 3 братів. Похорон відбувся 2 квітня 1977 р. на цвинтарі Преч. Діви Марії в Вайтголл, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
І. Гуцайлюк, секр.

ІЗИДОР ГАРАСИМ, член 45 Від. УНС Т-ва Любов в Філядельфії, Па., помер 29 жовтня 1976 р. на 60 р. життя. Нар. в 1916 р. в Філядельфії, Па. і став чл. УНС в 1935 р. Залишив у смутку дружину Люізу та дальшу родину. Похорон відбувся 3 листопада 1976 р. на цвинтарі Форест Гілл в Філядельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

АНАСТАСІЯ БАРНА, членка 288 Відд. УНС Б-ва св. Димитрія в Бетлегем, Па., померла 16 березня 1977 р. на 85 р. життя. Нар. в 1895 р. в Україні і стала членкою УНС в 1922 р. Залишила в смутку синів Степана, Івана, Павла і Григорія; дочок Гелену, Гелену, Анну і Стефанію, 23 внуки 36 правнуків та 3 праправнуки. Похорон відбувся 19 березня 1977 р. на цвинтарі св. Йосафата в Бетлегемі, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ
за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки $3.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ
за приватні концерти, бизнесові оголошення, (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.) 5.00
ОГОЛОШЕННЯ НА 8 ШПАЛЬТ, без огляду на їх зміст по 5.00 долярів за кожний інч.

Якщо до оголошення включається знімку — коштуватиме додатково:

Фоторепродукція на одну шпальту	$ 6.75
Фоторепродукція на дві шпальти	8.50
Фоторепродукція на три шпальти	10.00

ОГОЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОЯВОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 12-ої ГОДИНИ ДНЯ.

Оголошення до недільного числа Ukrainian Weekly треба надіслати на 5 днів перед його появою.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які довгують за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, ДОКИ НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ.

Рівночасно з оголошенням, проситься надсилати НАЛЕЖНУ СУМУ.

ТЕЛЕФОНІЧНО ОГОЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ ЛИШЕ У НАГЛИХ ВИПАДКАХ.

ПОВІДОМЛЕННЯ Адміністрації „Свободи"

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПООДИНОКІ ОСОБИ,

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГОЛОШЕНЬ

ЯКЩО ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ.

ОКРЕМИХ ЛИСТІВ В ТІЙ СПРАВІ НЕ БУДЕТЬСЯ ВІДПИСУВАТИ.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

прийме негайно на різні околиці ЗСА і Канади на дуже корисних умовах праці

ОБЛАСНИХ ОРГАНІЗАТОРІВ

- Постійна праця. Запевнена платня. Соціяльне, життьове і акцидентове забезпечення. Пенсійний фонд. Вакації.
- Першенство мають професійні асекураційні спеціялісти. Охочих працювати для УНСоюзу — перевишколимо.
- Зголошуйтеся листовно або телефонічно:

Ukrainian National Association
30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303
Tel.: N.J. (201) 451-2200 — N.Y. (212) 227-5250-1

ТАРЗАН, Ч. 7764. Тарзан обороняє Помпуса

Надіюсь, що залишишся з нами аж до закінчення накручування фільму Тарзане!

Залишусь, панно Дейр... ...Хоча б тільки тому, щоб доказати безпідставність нашої теорії, що Помпус готує смерть вам і головному акторові, вашому коханому!

Він може бути самолюбом, але не думаю, що його характер аж такий диявольський!